

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Mrákoty, zástupce předsedy senátu Mgr. Milana Poláška a přísedících JUDr. Drahomíry Lorencové, Mgr. Martina Prokeše, JUDr. Jiřího Mikety a doc. JUDr. Jakuba Morávka, Ph.D., projednal v ústním jednání dne 5. 3. 2025 kárný návrh ze dne 19. 4. 2024 kárné navrhovatelky: **vrchní státní zástupkyně v Praze**, nám. Hrdinů 1300/11, Praha, proti kárně obviněnému: **Mgr. Bc. Markovi Solarovi**, státnímu zástupci Vrchního státního zastupitelství v Praze, zast. JUDr. Andreou Vejběrovou, Ph. D., advokátkou, Sokolovská 49/5, Praha 8,

t a k t o :

I.

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

Mgr. Bc. Marek Solar,

nar. X, bytem X,

státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze,

je vinen,

ž e

dne 23. 1. 2024 v 15.06 hodin v kanceláři č. 105/IB, která je mu přidělena, v sídle Vrchního státního zastupitelství v Praze, nám. Hrdinů 1300, Praha 4, jej JUDr. T. T., ředitel odboru trestního řízení Vrchního státního zastupitelství v Praze, jako oprávněný vedoucí zaměstnanec, za přítomnosti Mgr. Ing. M. F., bezpečnostního ředitele Vrchního státního zastupitelství v Praze a Mgr. O. H., vedoucí personálního oddělení Vrchního státního zastupitelství v Praze, poté co pojal podezření, že se Mgr. Bc. Marek Solar nachází pod vlivem alkoholu, vyzval k dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, přičemž na opakovanou výzvu JUDr. T. T. se Mgr. Bc. Marek Solar odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, a to přesto, že byl JUDr. T. T. upozorněn na povinnost podrobit se na pokyn oprávněného vedoucího zaměstnance písemně určeného zaměstnavatelem, zjištění, zda není pod vlivem alkoholu, jakož i na následky takového odmítnutí dechové zkoušky, přičemž následně výzvě, aby se podrobil odběru krve na přítomnost alkoholu v krvi ve zdravotnickém zařízení, nevyhověl a odběru krve se také odmítl podrobit,

pokračování

čímž porušil

- povinnost podrobit se na pokyn oprávněného vedoucího zaměstnance písemně určeného zaměstnavatelem zjištění, zda není pod vlivem alkoholu, stanovenou v § 106 odst. 4 písm. i) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve spojení s § 18 odst. 6 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,
- povinnost vystříhat se všeho, co by mohlo ohrozit vážnost funkce státního zástupce, stanovenou v § 24 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

tedy

jednak zaviněně porušil povinnosti státního zástupce, jednal zaviněným chováním snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce,

čímž spáchal

kárné provinění podle § 28 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.

a z a t o s e m u u k l á d á ,

kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 1 5 % n a d o b u 1 2 m ě s í c ů

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.

O d ů v o d n ě n í :

1. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Kárná navrhovatelka v kárném návrhu ze dne 19. 4. 2024, který byl Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému doručen dne 22. 4. 2024, uvedla, že kárně obviněný Mgr. Bc. Marek Solar vykonává funkci státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze (dále též jen „vrchní státní zastupitelství“, resp. „VSZ“) a v současnosti je zařazen na oddělení hospodářské a majetkové kriminality odboru trestního řízení.

[2] Dne 23. 1. 2024 ve 14.50 hodin na svém pracovišti ve své kanceláři č. 105/IB v sídle vrchního státního zastupitelství byl kárně obviněný vzhledem k trvale neuspokojivým pracovním výsledkům osobně kontaktován ředitelem odboru trestního řízení JUDr. T. T. za účelem ověření aktuálního stavu vyřizování podnětu k výkonu dohledu ve věci sp. zn. 1 VZN 1819/2023 s původně stanovenou lhůtou k vyřízení do 10. 1. 2024, následně nově stanovenou lhůtou do 17. 1. 2024, který mu byl již jednou vrácen vedoucí oddělení hospodářské a majetkové kriminality odboru trestního řízení Mgr. K. W. k přepracování a

pokračování

doplnění dohledového výstupu s nově stanoveným termínem do konce pracovní doby dne 23. 1. 2024.

[3] V průběhu ústního rozhovoru mezi JUDr. T. T. a kárně obviněným týkajícím se vyřízení uvedeného podnětu k výkonu dohledu z něj JUDr. T. T. cítil alkohol. Pojal tedy oprávněné podezření na požití alkoholu na pracovišti či jinde v průběhu pracovní doby, a proto v 15.06 hodin kárně obviněného za přítomnosti Mgr. Ing. M. F., bezpečnostního ředitele vrchního státního zastupitelství, a Mgr. O. H., vedoucí personálního oddělení vrchního státního zastupitelství, vyzval k dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, přičemž na opakovanou výzvu ředitele odboru trestního řízení JUDr. T. T. se kárně obviněný odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, přičemž následně výzvě, aby se podrobil odběru krve na přítomnost alkoholu v krvi ve zdravotnickém zařízení, nevyhověl a odběru krve se také odmítl podrobit.

[4] Tato kontrola přítomnosti alkoholu u kárně obviněného byla provedena na základě opatření kárné navrhovatelky ze dne 22. 1. 2024, podle něhož k provedení zkoušky byli ustanoveni JUDr. T. T., Mgr. Ing. M. F. a Mgr. O. H.

[5] Kárně obviněný následně uvedl, že v době kontroly na přítomnost alkoholu dne 23. 1. 2024 pod vlivem alkoholu nebyl. Odmítnutí dechové zkoušky bylo důsledkem jeho psychického bloku, který se u něj toho dne projevil, a to z důvodu opakovaných a z jeho pohledu poměrně nevybíravých výhrad ředitele odboru trestního řízení JUDr. T. T. ohledně jím zpracovávané agendy. S odstupem času jej vzniklá situace mrzí a odmítnutí podrobit se dechové zkoušce nepovažuje za správné. Dále kárně obviněný uvedl, že si vzhledem k situaci neuvědomuje, zda byl poučen o následcích nepodrobení se dechové zkoušce, ale obecně je mu známa povinnost podrobit se na výzvu příslušného vedoucího zaměstnance dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, případně jiné omamné látky. Potvrdil, že se rovněž odmítl podrobit odběru krve ve zdravotnickém zařízení.

[6] Kárná navrhovatelka uvedla, že vrchní státní zastupitelství dostalo všem svým povinnostem na úseku BOZP a PO, když zabezpečilo příslušná školení. Popsaného jednání se kárně obviněný dopustil přesto, že byl seznámen s příslušnými ustanoveními právních předpisů a vnitřních předpisů vrchního státního zastupitelství a je mu známa povinnost podrobit se na pokyn oprávněného vedoucího zaměstnance písemně určeného zaměstnavatelem zjištění, zda není pod vlivem alkoholu, stanovenou v § 106 odst. 4 písm. i) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, a dále povinností dle § 106 odst. 4 písm. c) a e) zákoníku práce, v nichž je upravena povinnost nejen dodržovat právní a ostatní předpisy a pokyny zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, s nimiž byl řádně seznámen, jakož i povinnost řídit se zásadami bezpečného chování na pracovišti.

[7] Kárně obviněný se také pravidelně účastnil školení, jejichž tématem byla bezpečnost a ochrana zdraví při práci. Kárně obviněný si musel být vědom znění příslušných ustanovení právních předpisů, že je povinen se podrobit na výzvu určeného a oprávněného zaměstnance zkoušce, zda není pod vlivem alkoholu. Této povinnosti však nedostál a dechové zkoušce se odmítl podrobit, ačkoliv k tomu byl opakovaně vyzýván a byl prokazatelně poučen o důsledcích nepodrobení se dechové zkoušce.

pokračování

[8] Kárná navrhovatelka rovněž uvedla, že subjektivní i objektivní lhůta k podání návrhu na zahájení kárného řízení jsou zachovány. Subjektivní i objektivní lhůta začaly plynout dne 23. 1. 2024, tedy ode dne, kdy se dozvěděla o popsáném jednání kárně obviněného.

[9] K osobě kárně obviněného kárná navrhovatelka uvedla, že kárně obviněný byl v uplynulém období opakovaně upozorňován na nedostatky ve svém pracovním výkonu, které vedly k hlubokému propadu jeho celkového přístupu k plnění pracovních povinností až k lhostejnosti k podávanému pracovnímu výkonu, svůj postoj k plnění pracovních povinností přesto nezměnil. Kárně obviněný není schopen vyřizovat ani věci méně složité v dostatečné kvalitě, ani v řádných termínech a opakovaně způsobuje průtahy v řízení. Aktuálně musí být jeho činnost při plnění úkolů státního zastupitelství pod trvalým dohledem služebně nadřízených státních zástupců, přičemž jemu k vyřízení přidělené věci jsou mu opakovaně vraceny s pokyny k jejich řádnému vyřízení. Podle kárné navrhovatelky nelze zcela odhlédnout ani od jednání kárně obviněného v minulosti. Rozhodnutím kárného senátu ze dne 27. 4. 2010, sp. zn. 12 Ksz 2/2010, byl kárně obviněný uznán vinným z kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství. Následně mu bylo uloženo celkem 5 písemných výtek podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství (poslední písemná výtka mu byla udělena dne 14. 6. 2022, čj. 9 SPR 156/2021-157). Ačkoli se ohledně dřívějšího kárného provinění na kárně obviněného hledí jako by nebyl pro kárné provinění stíhán, a písemné výtky udělené kárně obviněnému v letech 2015, 2016 a 2018 jsou již zahlazený, neznamená to, že by nebylo vůbec možné tyto skutečnosti vzít v úvahu při rozhodování v kárném řízení (rozhodnutí NSS ze dne 16. 12. 2020, čj. 12 Ksz 5/2020-49).

[10] Dále kárná navrhovatelka poukázala na to, že dne 23. 1. 2023 podala k NSS návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce pro jednání spočívající v zaviněném závažném porušení povinností státního zástupce podle § 24 zákona o státním zastupitelství (věc je vedena u NSS pod sp. zn. 12 Ksz 1/2023). Dne 20. 9. 2023 NSS kárné řízení v této věci přerušil podle § 15 odst. 1 zákona o kárném řízení, neboť dovodil, že skutečnosti, které se kárně obviněnému kladou za vinu, mohou odůvodňovat závěr, že takové jednání mohlo naplnit znaky trestného činu, konkrétně zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku a věc postoupil Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze.

[11] Nejvyšší správní soud dále v další kárné věci dne 13. 3. 2024 pod čj. 12 Ksz 6/2023-38, schválil dohodu o vině a kárném opatření uzavřenou mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněným a kárně obviněnému uložil kárné opatření snížení platu o 15 % na dobu 12 měsíců.

[12] Kárná navrhovatelka rovněž uvedla, že kárně obviněný jednal zaviněně ve formě přímého úmyslu, neboť věděl, že svým jednáním poruší povinnosti státního zástupce a takové porušení chtěl způsobit. To odpovídá tomu, že se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu v dechu, ačkoliv byl poučen o důsledcích, pokud se tomuto úkonu nepodrobí. Jeho jednáním byla naplněna skutková podstata kárného deliktu spočívající jednak v zaviněném porušení povinností státního zástupce, jednak v zaviněném jednání, které snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce. Kárně obviněnému přitěžuje skutečnost, že se jednání, které je mu nyní kladeno za vinu, dopustil v době, kdy bylo vůči němu vedeno řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce pod sp. zn. 12 Ksz 6/2023. Kárně obviněnému chybí, byť i minimální, sebereflexe a odpovědnost za sebe a své činy.

pokračování

[13] Kárná navrhovatelka je přesvědčena, že v nynější věci vzhledem k protiprávnímu jednání kárně obviněného je nutné uplatnit postih dle zákona o kárném řízení. Vzhledem k disciplinární a kárné minulosti kárně obviněného a zejména skutečnosti, že se nepoučil z předcházejících řízení, když od ledna 2023 se jedná již o třetí kárný návrh, nezbývá než uložení nejprísnějšiho kárného opatření podle § 30 odst. 1 písm. c) zákona o státním zastupitelství – odvolání z funkce.

[14] Kárně obviněný ve svém vyjádření ke kárnému návrhu učinil nesporným, že se dne 23. 1. 2024 na opakovanou výzvu JUDr. T. T. odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, přičemž nevyhověl ani následné výzvě k odběru krve na přítomnost alkoholu v krvi ve zdravotnickém zařízení.

[15] Kárně obviněný však současně zdůraznil, že nesouhlasí s popisem skutku, jeho právní kvalifikací, ani s trestem navrženým v kárném návrhu. Kárně obviněný je přesvědčen, že skutek popsáný v návrhu na zahájení kárného řízení proti jeho osobě nenaplnuje skutkovou podstatu kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství a neopodstatňuje navržené kárné opatření v podobě jeho odvolání z funkce. Kárně obviněný má za to, že kárný návrh je účelovým projevem konzistentní snahy o poškození jeho osoby ze strany jeho nadřízených.

[16] Kárně obviněný dále poukázal na to, že již ve svém vyjádření ze dne 16. 2. 2024 k danému incidentu uvedl, že *„pod vlivem alkoholu jsem nebyl. Odmítnutí dechové zkoušky z mé strany bylo důsledkem mého psychického bloku, který se toho dne u mne projevil, a to z důvodu opakovaných z mého pohledu poměrně nevybíravých výhrad ředitele JUDr. T. stran mnou zpracovávané agendy. Dneska s odstupem času mě vzniklá situace osobně mrzí a odmítnutí podrobit se dechové zkoušce nepovažuji za správné.“* Z uvedeného je zřejmé, že jakmile byl kárně obviněnému poskytnut prostor, vyjádřil nad vzniklou situací upřímnou lítost. Tvrzení kárné navrhovatelky, že u kárně obviněného *„absentuje, byť i minimální sebereflexe a odpovědnost za sebe a své činy“*, tedy není odpovídající.

[17] Kárně obviněný zdůraznil, že je třeba zohlednit i další, zcela zásadní, aspekt dané věci. Návštěvě, během níž JUDr. T. T. kárně obviněného vyzval k uskutečnění dechové zkoušky, v tentýž den předcházely minimálně tři jiné návštěvy kanceláře kárně obviněného ze strany JUDr. T. T. a Mgr. K. W. K těm došlo např. za účelem upozornění kárně obviněného na pozdní příchod do práce o pouhých 6 minut, či za účelem dotázání se kárně obviněného, kolik stránek spisu již přečetl. Odmítnutí provedení dechové zkoušky během přibližně čtvrté návštěvy JUDr. T. T. tak bylo projevem pouhé frustrace kárně obviněného ze záměrně obtěžujícího až šikanózního jednání vůči jeho osobě, které vyvodilo jeho zkratkovitou reakci. V danou chvíli se kárně obviněný bohužel zachoval spíše emočně, když se vymezil vůči dalšímu z velkého počtu pro něj až pokořujících pokynů, které byly vůči němu konstantně směřovány. Kárně obviněný si vzhledem ke všem uvedeným okolnostem v daném okamžiku v plné míře neuvědomil veškeré aspekty, které může jeho rozhodnutí představovat, a zpětně daného kroku lituje.

[18] Kárně obviněný dále poukázal na *„existenci značného počtu mimořádně znepokojivých okolností, které se k posuzované věci vážou“*. Dle popisu skutku v kárném návrhu měl JUDr. T. T. kárně obviněného vyzvat k dechové zkoušce poté, co *„pojal podezření, že se Mgr. Marek Solar nachází pod vlivem alkoholu“*. Daná událost se odehrála dne 23. 1. 2024, avšak

pokračování

v odůvodnění kárného návrhu je uvedeno, že „*shora popsaná kontrola alkoholu u státního zástupce Mgr. Bc. Marka Solara byla provedena na základě opatření vrchní státní zástupkyně v Praze JUDr. Lenky Bradáčové, Ph.D., ze dne 22. 1. 2024*“. Je tedy s podivem, jak je možné, že náhodná kontrola na přítomnost alkoholu, k níž údajně došlo z popudu aktuálně pojatého podezření JUDr. T. T. byla provedena na podkladě opatření kárné navrhovatelky, které bylo vydáno předchozí den. Podle názoru kárně obviněného je zjevné, že k inkriminované kontrole kárně obviněného bylo přistoupeno zcela účelově a záměrně, jakož i to, že stejně tak byly účelové dřívější návštěvy JUDr. T. T. v kanceláři kárně obviněného.

[19] Kárná navrhovatelka uvedla, že kárně obviněný se daného jednání dopustil v době vedení kárného řízení sp. zn. 12 Ksz 6/2023. V tomto kárném řízení byla dne 13. 3. 2024 schválena dohoda o vině a kárném opatření. Dle názoru kárně obviněného postup kárné navrhovatelky, která s ním uzavře dohodu o vině a kárném opatření, aby na něj následně podala další kárný návrh pro jednání, které uzavření této dohody předcházelo, se jeví minimálně jako překvapivý. Konstatování kárné navrhovatelky, podle které se v případě kárně obviněného jedná již o třetí návrh na zahájení kárného řízení a navrhuje proto jeho odvolání z funkce, napovídá podle kárně obviněného o skutečném cíli a záměru následně podaného kárného návrhu spočívajícího v „*eliminaci kárně obviněného z funkce*“. O zjevné účelovosti kárných návrhů svědčí rovněž časový interval pouhých šesti měsíců, v jejichž průběhu byly kárné návrhy podány.

[20] S uvedeným souvisí podle kárně obviněného také poukaz na jeho pracovní hodnocení. Předně podle jeho názoru není zřejmé, proč je v kárném návrhu vůbec zmiňován jeho údajně neuspokojivý pracovní výkon, neboť tento není předmětem kárného návrhu. Kárná navrhovatelka také v návrhu uvádí, že kárně obviněnému bylo uloženo celkem pět písemných výtek; poslední výtka mu byla udělena dne 14. 6. 2022. Od tohoto data ovšem nebyl kárně obviněnému adresován jakýkoli vytýkáci dopis a nabízí se proto otázka, proč mu po tomto datu jakákoli další výtka nebyla udělena, pokud přetrvávala nespokojenost s plněním jeho pracovních povinností.

[21] Dále kárně obviněný zdůraznil, že mu není vyčítáno žádné konkrétní pochybení při plnění jeho pracovních povinností. V kárném návrhu je toliko obecně poukazováno na tvrzenou nízkou kvalitu jeho pracovních výstupů či nedodržování řádných termínů. Tato nařčení přitom zůstávají v rovině vágních a ničím nepodložených tvrzení. Kárně obviněný dodal, že veškeré výtky, které jsou ve vztahu k jeho pracovním výkonům vznášeny, jsou pouze formálního charakteru, týkají se jen podružných a nepodstatných jednotlivostí, které nemají na celkovou kvalitu práce odváděné kárně obviněným vliv. Kárně obviněnému jsou výstupy vraceny např. jen z důvodu „*nezbytnosti*“ opravy čárek ve větách, přehození odstavců textu, záměně slov apod. Důležitým hlediskem je rovněž povaha pracovního hodnocení, které je jednostranným úkonem konkrétního nadřízeného hodnocené osoby. Jedná se tedy často o subjektivní názor nadřízeného na vykonávanou práci, či jen osobou hodnoceného. Vystupování svých nadřízených kárně obviněný vnímá jako zřejmé permanentní úsilí o poškozování jeho osoby, což se výrazně negativně projevuje v jeho pracovním, osobním i rodinném životě. Kárně obviněný je přesvědčen, že z důvodu svého otevřeného přístupu ke sdělování názorů a projevům případného nesouhlasu se stal pro vedení vrchního státního zastupitelství nevyhovující osobou.

pokračování

[22] Dlouhodobý výrazně zaujatý postoj vrchního státního zastupitelství vůči kárně obviněnému podle jeho názoru plyne např. z opakovaných „*sužujících*“ e-mailů Mgr. K. W., či z výtky Mgr. A. P., podle které kárně obviněnému chybí za měsíc srpen 2016 celkem 5 minut pracovního času k dopracování. Na druhou stranu pak Mgr. A. P. kárně obviněnému protismyslně vyčítá, že dne 29. 8. 2016 přesáhl délku stanovené směny, když pracoval po dobu 12,20 hodin. Dále kárně obviněný uvedl dlouhodobé zavalování jeho osoby šikanózními a přemrštěně striktními e-maily s direktivním výčtem nově vymezených povinností, úkolů a zákazů. Stanovení těchto povinností odpovídá spíše trestům udělovaným žákovi prvního stupně základní školy, nikoli státnímu zástupci vrchního státního zastupitelství. Nepřiměřeně drasticky pak působí zapovězení čerpání jakéhokoli indispozičního volna kárně obviněným až do konce roku včetně jakékoli dovolené až do odvolání. Šokující pak je také zcela neodůvodněné nařčení kárně obviněného z toho, že měl svou pracovní neschopnost snad uměle vykonstruovat, jakož i výhrůžka, že v případě další pracovní neschopnosti kárně obviněného bude ze strany vedení iniciován přezkum kupříkladu u lékařské komory či zpochybnění jeho zdravotní způsobilosti vykonávat funkci státního zástupce.

[23] Dále kárně obviněný poukázal na to, že stanovené termíny, v nichž je mu nařizováno odevzdávat jednotlivé výstupy, jsou záměrně nepřiměřeně krátké až šibeniční. Kárně obviněnému jsou na vyhotovení rozsáhlých rozhodnutí a zpracování dohledů či příprav poskytovány lhůty o délce pouhých několika dnů. Tyto lhůty přitom zdaleka neodpovídají standardním interním lhůtám vymezeným v opatření náměstka vrchní státní zástupkyně ze dne 20. 11. 2020, č. 3 SPR 1/2020-45 (dále jen „opatření náměstka“), kterým se k vyřízení jednotlivých záležitostí státním zástupcům stanovují lhůty několikanásobně delší.

[24] Dalším zásadním aspektem je podle kárně obviněného skutečnost, že v rámci takto krátce vymezených lhůt není pro kohokoli objektivně možné se věnovat jednotlivým věcem v odpovídajícím rozsahu a odevzdat příslušné výstupy v náležité kvalitě. Této skutečnosti si musí být nadřízený kárně obviněného dobře vědomi. Přístup vedení, které kárně obviněnému agendu cíleně přiděluje takovým způsobem, že je již předem zřejmé, že stanovené lhůty nebude možné fakticky dodržet, je vůči kárně obviněnému uplatňován dlouhodobě (na to upozorňoval kárně obviněný již ve svém dopise ze dne 31. 7. 2018).

[25] Kárně obviněný dále uvedl, že až do nástupu nynější kárné navrhovatelky na pozici vrchní státní zástupitelky v Praze nemělo s jeho osobou, popř. jím podávaným pracovním výkonem, vedení vrchního státního zastupitelství jakýkoli problém. Naopak byl za svou práci vždy vnímán a hodnocen pozitivně (např. pracovní hodnocení ze dne 22. 4. 2010).

[26] Kárně obviněný shrnul, že z kárného návrhu nevyplývá, že by se dopustil jakéhokoli jednání naplňujícího skutkovou podstatu kárného provinění ve smyslu § 28 zákona o státním zastupitelství. Kárný návrh zejména ani neuvádí, jakým způsobem měla být ze strany kárně obviněného v důsledku odmítnutí neodůvodněné a předem neplánované dechové zkoušky excesivním způsobem ohrožena vážnost funkce státního zástupce. O účelovosti návrhu a jeho formalistickém způsobu sepsu svědčí také skutečnost, že kárné navrhovatelce není zřejmý skutečný rozsah tvrzeného jednání kárně obviněného, jež má být stíháno, neboť velkou část kárného návrhu představují irelevantní skutečnosti, které ke stíhanému jednání nemají vztah. S otázkou naplnění znaků skutkové podstaty kárného provinění se kárný

pokračování

návrh nijak nevyporádává a skutková věta kárného návrhu nedisponuje jedinou zmínkou o jakékoli nečinnosti, kterou by ze strany kárně obviněného měl být způsoben následek.

[27] Kárně obviněný také zdůraznil, že kárné opatření navržené kárnou navrhovatelkou je ve vztahu k vytýkanému jednání zcela nepřiměřené. Jedná se o nejprísnejší kárné opatření, o kterém *„lze uvažovat v případech, kdy je kárné provinění státního zástupce nenapravitelné, např. kdy je s ohledem na okolnosti spáchaného kárného provinění vyloučeno, že by státní zástupce mohl v budoucnu při výkonu své funkce působit důvěryhodně, vážně a důstojně“* (Bradáčová, Lenka a kol. *Zákon o státním zastupitelství*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 515, marg. č. 11). O popsanou situaci se u kárně obviněného nejedná. Nelze ani hovořit o vyšší míře pravděpodobnosti, že výzva JUDr. T. T. k provedení dechové zkoušky byla jakkoli odůvodněná. To kárná navrhovatelka ničím nedokládá. O teoretickém výsledku takové zkoušky, která by teprve mohla poskytnout odpověď stran potenciálního narušení vážnosti funkce státního zástupce, lze nyní jen spekulovat. Kárné opatření odvolání z funkce jako prostředek *ultima ratio* by nemělo být zneužíváno k prosazování představ a preferencí vrchního státního zastupitelství o personálním uspořádání jeho jednotlivých úseků.

[28] Závěrem kárně obviněný dodal, že se svou funkcí vždy snažil vykonávat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. O tom svědčí rovněž skutečnost, že věci vedené pod jeho dozorem byly vždy ukončeny s úspěchem, a to navzdory enormnímu rozsahu agendy zpracovávané kárně obviněným, kterému byla přidělena materie dvou odborů vrchního státního zastupitelství (agenda odboru závažné hospodářské a finanční kriminality a agenda odboru trestního řízení). Kárně obviněný vnímá pracovní náplň státního zástupce jako své poslání a snaží se činit vše pro to, aby přispíval k náležitému naplňování smyslu a účelu institutu státního zástupce v trestním řízení. Nikdy se vědomě nedopustil žádného jednání způsobilého ohrožit vážnost funkce státního zástupce či ohrožit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství ve smyslu § 24 odst. 2 a § 28 zákona o státním zastupitelství.

[29] Kárně obviněný navrhl, aby byl zproštěn kárného obvinění a byla mu přiznána náhrada nákladů řízení.

2. Ústní jednání

[30] Dne 5. 3. 2025 proběhlo ve věci ústní jednání, kterého se zúčastnili kárná navrhovatelka i kárně obviněný a jeho obhájkyne.

[31] Předseda senátu podal stručnou zprávu o dosavadním stavu řízení a poučil kárně obviněného o jeho právech dle zákona o kárném řízení a trestního řádu.

[32] Dále předseda senátu sdělil, že kárnému soudu bylo kárnou navrhovatelkou dne 21. 1. 2025 „*pro informaci*“ (resp. „*na vědomí*“) doručeno podání adresované Vrchnímu soudu v Olomouci ze dne 15. 1. 2025 ve věci dalšího kárného návrhu vůči kárně obviněnému. Předseda senátu sdělil obsah tohoto podání a konstatoval, že dle čl. II bodu I Přechodných ustanovení zákona č. 438/2024 Sb., kterým se mění zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, *se na řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů zahájena přede dnem účinnosti tohoto zákona použije zákon č. 7/2002 Sb., ve znění účinném*

pokračování

přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Dále předseda senátu poukázal např. na rozhodnutí NSS ze dne 10. 11. 2015, čj. 12 Ksz 2/2015-78, v němž kárný soud konstatoval: „Podle § 12 odst. 11 trestního řádu pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek. Toto ustanovení přitom dopadá i na trvající trestné činy, neboť v něm uvedený pojem pokračování v jednání je odlišný od pokračování v trestném činu a zahrnuje i udržování protiprávního stavu. Sdělení obvinění tedy přerušuje páčání i trvajícího trestného činu a tvoří mezník, který ukončuje skutek při takovém pokračujícím jednání. Udrzuje-li pak obviněný protiprávní stav i po sdělení obvinění, posuzuje se od tohoto úkonu jeho jednání jako nový skutek (srov. Šámal, P. akol.: Trestní řád. Komentář, 7. vydání, C. H. Beck, Praha 2013, str. 259 a násl. a tam uvedená rozhodnutí trestních soudů). Také podle judikatury kárných soudů se za ukončení nečinnosti při vyřizování věci jako trvajícího kárného provinění považuje den podání kárného návrhu, i když průtah pokračoval i po tomto datu, jak vyplývá kupříkladu z rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci jako soudu kárného ze dne 9. 11. 2007, sp. zn. 1 Ds 17/2007, a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 9. 3. 2015, sp. zn. 12 Ksz 13/2014. Jestliže tedy státní zástupce, který je kárně stíhán pro průtah při vyřizování věci, v ní zůstane nečinný i po podání kárného návrhu, je podle § 12 odst. 11 trestního řádu za použití § 25 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů třeba od tohoto úkonu jeho jednání považovat za nový skutek.“

[33] Předseda kárného senát na základě výše uvedeného sdělil, že spojení kárných návrhů v nynější věci a věci podané u Vrchního soudu v Olomouci již s ohledem na znění přechodných ustanovení dané novely nepřichází v úvahu. S ohledem na procesní vývoj a podání jednotlivých návrhů pak nelze s ohledem na judikaturu kárných soudů hovořit ani o „pokračování kárného provinění“ (jak uvedla kárná navrhovatelka v podání ze dne 21. 1. 2025), protože na jednání, které bylo učiněno až po podání kárného návrhu, je třeba nahlížet jako na nový skutek.

[34] Kárná navrhovatelka setrvala na svém návrhu.

[35] Kárně obviněný se dále prostřednictvím své obhájkyne ke kárnému návrhu vyjádřil tak, že s ním nesouhlasí.

[36] Úvodem k níže uvedeným skutkovým zjištěním kárný soud uvádí, že sám vytýkaný skutek (tj. odmítnutí zkoušek na přítomnost alkoholu) je mezi stranami nesporný. Dokazování tedy bylo v prvé řadě prováděno ve vztahu k obhajobě kárně obviněného, že vedení vrchního státního zastupitelství vůči němu dlouhodobě postupuje až šikanózním způsobem, a tedy že i výzvy k provedení daných zkoušek byly šikanózní. Z tohoto důvodu se kárný soud při provádění jednotlivých důkazů zaměřil též na otázku výkonu práce kárně obviněným, jakož i na opatření přijatá jeho nadřízenými. Kárný soud ovšem již na tomto místě zdůrazňuje, že předmětem tohoto řízení je pouze skutek uvedený v kárném návrhu, nikoli pracovní výkony (nedostatky) kárně obviněného.

[37] Ve své výpovědi kárně obviněný předně potvrdil, že se odmítl podrobit dané zkoušce z důvodů, které jeho obhájkyne uvedla ve vyjádření ke kárnému návrhu. Dle tvrzení kárně obviněného to byly roky, kdy byl pod tlakem nadřízených státních zástupců. Byla mu dle jeho tvrzení (zřejmě jako jedinému) zrušena pružná pracovní doba, byl neustále (i několikrát denně) kontrolován ze strany nadřízeného, co se týče zpracovávané agendy, spisů, nahlížení do počítače, kolik a co vytvořil atd., byly mu stanoveny interní lhůty k vyřizování věcí,

pokračování

které byly mnohem kratší než lhůty zákonné. Bylo mu také dle sdělení kárně obviněného sděleno, že mu nebude udělována (schvalována) žádná dovolená, že mu bude udělena jen tehdy, pokud pojede na jednání kárného soudu. Pokud pak bude v pracovní neschopnosti, bude příslušný lékař oznámen České lékařské komoře, Úřadu práce i České správě sociálního zabezpečení, což se rovněž dle jím uvedeného stalo. Došlo to až daleko, že na jednoho lékaře, který kárně obviněnému vystavil pracovní neschopnost, podalo vrchní státní zastupitelství trestní oznámení (kárně obviněný na to byl okamžitě vyslechnut policií). Tento dlouhodobý přístup, který neustále gradoval, se negativně projevil na psychice kárně obviněného.

[38] K projednávanému skutku kárně obviněný uvedl, že daného dne zpracovával spis a svědek JUDr. T. T. i se svědkyní Mgr. K. W. jej opakovaně navštěvoval v kanceláři (asi 3x), kdy mu nejdříve vyčetl, že přišel o pár minut později do práce, potom kontroloval spisy, dále mu byl kontroloval počítač a dotazoval se, kdy věc bude hotova. Kárně obviněný však dle svého tvrzení dosud studoval spis, čili ještě nic nemohl písemně zpracovat. Nakonec svědek JUDr. T. přišel i se svědkem Mgr. Ing. F. a svědkyní Mgr. H. a kárně obviněný se odmítl podrobit dechové zkoušce. Kárně obviněný uvedl, že v danou chvíli byl konsternován, byť si důsledky svého jednání uvědomoval, ale zachoval se tak, jak se zachoval. Toto jednání trvalo cca 5 až 10 minut.

[39] K dotazům dále kárně obviněný uvedl, že výhrady k jeho práci měl i jeho předchozí nadřízený JUDr. D. a ještě předtím Mgr. P., která mu vytýkala docházku (například chybějících cca 5 minut). Projednávala s ním i nějaké jeho pochybení, kdy se však následně ukázalo, že chyba byla na její straně. Co se týče přijatých opatření vůči jeho osobě a jejich zdůvodnění (pevná pracovní doba), pak kárně obviněný jen obecně uvedl, že mu byl předán „nějaký papír“ se sdělením, že je to v rámci plnění pracovních povinností. Byly tam uvedeny i nějaké spisové značky, ale téměř všechny tyto věci byly vesměs vyřízeny (až na jednu). Kárně obviněný dále uvedl, že neví, kolik věcí za rok vyřídí (lze to zjistit ze statistik, sám si evidenci nevede), dostává spisy na stůl, vyřizuje je a odevzdává. Ke svým pracovním neschopnostem kárně obviněný uvedl, že je po úrazu a má přetrvávající zdravotní komplikace. Při rozhodování o dočasné pracovní neschopnosti jej lékař „standardně prohlížel“.

[40] Svědek JUDr. T. T. vypověděl, že kárně obviněný do práce nastoupil po dovolené dne 2. 1. 2024, měl v podstatě „čistý stůl“ a byly mu postupně přidělovány spisy se stanovenými lhůtami k vyřízení. Periodicky kontroloval činnost kárně obviněného a zjistil, že za cca 11 dnů vyřídil jen jednu jednoduchou věc, další měl rozpracovánu. To však absolutně neodpovídalo rozsahu 11 pracovních dnů. Vyjádřil proto v polovině ledna (16. 1.) 2024 nespokojenost s výkonem této práce, protože nerespektováním interních lhůt k vyřízení věcí kárně obviněným docházelo k „řetězení“ spisů, další kárně obviněnému nemohly být přidělovány a musely být rozděleny jeho kolegům. Již v této době měl za to i s ohledem na předchozí zkušenosti s kárně obviněným, že kárně obviněný požívá alkohol (vykazoval známky jeho požití). Dne 23. 1. 2024 opětovně kárně obviněný dle názoru svědka vykazoval známky požití alkoholu. Proto na základě opatření kárné navrhovatelky z předchozího dne svolal členy komise. Společně se pak všichni odebrali do kanceláře kárně obviněného. Zakleпали, vešli a kárně obviněnému sdělil, že má podezření na to, že je kárně obviněný pod vlivem alkoholu, a proto jej vyzývá k provedení dechové zkoušky. To kárně obviněný odmítl. Kárně obviněného přitom poučil o následcích takového odmítnutí a zeptal se ho,

pokračování

proč zkoušku odmítá. Ze strany kárně obviněného bylo jednání poněkud „vybrocenější“, když se do svědka „pustil“, že jej „tady neustále někdo šikanuje, co po něm furt něco chceme, furt ho otravujeme a součinnost prostě odmítá“. Poté byl kárně obviněný ještě svědkem Mgr. Ing. F., který sepisoval záznam o odmítnutí dechové zkoušky, vyzván ke zkoušce krevní, kterou také odmítl. Popsané jednání s kárně obviněným trvalo cca 10 až 15 minut. Problémy s přístupem kárně obviněného k práci se dle svědka „táhnou“ již léta. Pracovní výkon a jeho kvalita se u kárně obviněného neustále zhoršuje.

[41] K dotazům svědek JUDr. T. uvedl, že se svědkyní Mgr. W. uplatňovali vůči kárně obviněnému odlišný přístup než u ostatních státních zástupců. Jednalo se v podstatě o neustálý dohled nad jeho osobou. Kárně obviněný totiž není schopen samostatně pracovat kvalitativně i kvantitativně na té úrovni jako jeho kolegové. To svědek podrobně rozvedl s tím, že kárně obviněný v podstatě jednotlivé listiny (např. vyjádření dozorového státního zástupce) kopíruje, což mu bylo mnohokrát vytýkáno. Z tohoto důvodu je uvedený dohled nad kárně obviněným nutný. Není schopen včas jednotlivé spisy vyřizovat, spisy se „řetězí“. V takových případech se stávalo, že si pak kárně obviněný „vzal pracovní neschopnost“. Podle názoru svědka se tak dělo účelově.

[42] Dále svědek JUDr. T. k dotazu kárného soudu uvedl, že stanovené interní lhůty jsou delší než ty, které byly ukládány kárně obviněnému. Dělo se tak však z toho důvodu, že se muselo sledovat vyřizování věcí kárně obviněným, který si neuměl dobře rozvrhnout čas. Spisy státním zástupcům rozděljuje vedoucí oddělení (svědkyně Mgr. W.). Přeložení na jiné státní zastupitelství s kárně obviněným neprobíral, není to v jeho kompetenci. Někdy v polovině ledna 2024 však za svědkem kárně obviněný přišel a poprosil, zda by nemohl být přeřazen na odbor přezkumného řízení, neboť práci na odboru trestního řízení nezvládá. K této žádosti mu svědek sdělil, že to není v jeho kompetenci, ale že jeho požadavek může tlumočit dál. Tím to skončilo. Podle názoru svědka je podstata v tom, že kárně obviněný si neumí připustit, že má problém s alkoholem. Snažili se mu přitom vyjít vstříc, dávali mu jednodušší věci. Ke zlepšení pracovního přístupu kárně obviněného ovšem dle názoru svědka nedošlo. Již dříve přitom kárně obviněný dle svědka osočoval dřívějšího ředitele odboru JUDr. D., který měl s kárně obviněným obdobné zkušenosti, ze šikany a nerovného přístupu, z jeho strany nebyla žádná sebereflexe.

[43] K pokynu kárné navrhovatelky ze dne 22. 1. 2024 svědek uvedl, že jeho vydání sám inicioval, neboť měl podezření na požívání alkoholu kárně obviněným. Kárně obviněný měl zarudlé bělmo, byla na něm patrná celková únava a byl cítit pach alkoholu. Na základě předmětného pokynu žádná jiná kontrola provedena nebyla.

[44] K dotazu obhájkyne kárně obviněného svědek uvedl, že písemnou výtku pro řádné neplnění pracovních úkolů (průtahy) kárně obviněnému neudělil, nemá k tomu pravomoc. Kárně obviněnému však posílal opakovaně e-maily, v nichž mu vytýkal kvalitu práce a její rychlost. Kárně obviněnému skutečně sdělil, že nebude čerpat dovolenou a indispoziční volno, a to z toho důvodu, že kárně obviněný neměl odpracován dostatečný počet dnů a adekvátní část dovolené za rok 2024 již vyčerpal.

[45] Svědkyně Mgr. K. W., vedoucí oddělení hospodářské a majetkové kriminality vrchního státního zastupitelství, svou výpověď potvrdila výpověď svědka JUDr. T. Zejména uvedla, že kárně obviněný patří k průměrným, někdy ale spíše k podprůměrným

pokračování

státním zástupcům, co se týče pracovních výkonů, jejich kvality, dodržování lhůt a v posledním období se „absolutně už jakoby vymyká“ ostatním kolegům, je to mnohem horší. Situaci s kárně obviněným řeší v podstatě již od roku 2020, přičemž v roce 2021 měli s tehdejšími řediteli odboru JUDr. D. s kárně obviněným pohovor, ve kterém se snažili zjistit příčinu této situace. Kárně obviněný uvedl nějaké osobní (rodinné) důvody, které se promítly i do výkonu jeho práce. Tyto osobní problémy samozřejmě řešit nemohli, chtěli po něm, aby případně vyhledal nějakou odbornou pomoc, nabízeli mu úpravu pracovních podmínek. To se však nesetkalo s odezvou. Problémy s kárně obviněným pokračovaly. Již v roce 2022, kdy byl ve funkci ředitele odboru JUDr. D., museli u kárně obviněného zavést *ad hoc* přidělování spisů a kontrolovat jej. Kárně obviněnému přiděluje jednodušší věci.

[46] K dotazu uvedla, že je pro ni těžké odpovědět na otázku, zda někdy zaznamenala, jestli je kárně obviněný pod vlivem alkoholu, neboť to nemá empiricky ověřeno. Zaznamenala ovšem projevy divného chování jako zpomalené chování, zpomalená obtížná chuze, překrvené bělmo, zarudnutí v obličejí, žoviální, či „odbržděné“ chování apod. Kárně obviněný má pevně stanovenou pracovní dobu, protože si nebyl schopen pracovní dobu řádně zorganizovat. Nedostatky v kvalitě práce projednávala s kárně obviněným osobně a ve spise bylo uvedeno, co má napravit. Kárně obviněný byl zařazen na jednom odboru, ale zpracovával věci i z jiného odboru, kde byl původně.

[47] Svědek Mgr. Ing. M. F., bezpečnostní ředitel vrchního státního zastupitelství, a svědkyně Mgr. O. H., vedoucí personálního oddělení vrchního státního zastupitelství, potvrdili výpověď svědka JUDr. T., co se týče průběhu jednání s kárně obviněným dne 23. 1. 2024 a výzev k provedení zkoušek na přítomnost alkoholu.

[48] Podle pokynu kárné navrhovatelky „*Kontrola alkoholu nebo jiných návykových látek*“ ze dne 22. 1. 2024 byly na základě § 106 odst. 4 písm. i) zákoníku práce k provedení zkoušky zaměstnance, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek ustanoveni, příslušný vedoucí JUDr. T. T., Dis., bezpečnostní ředitel Mgr. Ing. M. F., vedoucí personálního úseku Mgr. O. H. V případě nepřítomnosti některé z uvedených osob byl jako náhradní člen komise ustanoven JUDr. M. B., ředitel odboru závažné a finanční kriminality. Kontrolu kárná navrhovatelka uložila provést v termínu 22. 1. 2024 až 26. 1. 2024 s tím, že o provedené zkoušce bude vyhotoven protokol, který jí bude předán.

[49] Podle úředního záznamu sepsaného dne 23. 1. 2024 JUDr. T. T., byla v minulých dnech zjištěna nečinnost a průtahy při vyřizování spisů kárně obviněným (úřední záznam ze dne 16. 1. 2024 a pokyn ze dne 22. 1. 2024), proto bylo v součinnosti s vedoucí OHMK Mgr. W. přikročeno k revizi spisů, které má kárně obviněný k vyřízení. V této souvislosti bylo v kanceláři kárně obviněného v jeho přítomnosti zjištěno, že má do 2. 2. 2024 stanovenou lhůtu k rozhodnutí o stížnosti ve věci sp. zn. 1 VZT 618/2023 a poté do 12. 2. 2024 lhůtu k provedení dohledu nad postupem MSZ Praha ve věci sp. zn. 1 VZN 1693/2023, následně do 13. 2. vyhotovit přípravu k VZ u VS v Praze ve věci sp. zn. 1 VZT 407/2022 (VZ nařízeno na 19. 2.). Současně však bylo zjištěno, že ve věci výkonu dohledu nad MSZ Praha pod sp. zn. 1 VZN 1693/2023 již byl podnět k dohledu na VSZ v Praze doručen dne 28. 11. 2023, následně dr. P. byly na MSZ Praha vyžádány příslušné spisy a od 20. 12. 2023 má podnět k dohledu + spisy kárně obviněný k dispozici k výkonu dohledu. Dosud však ve věci nebyl vůbec činný, ačkoli zákonná dvouměsíční lhůta k výkonu dohledu uplyne již dne 28. 1. 2024, kdy kárně obviněný nepožádal NVSZ cestou ŘOTŘ ani o prodloužení interní lhůty

pokračování

k dohledu, jak je stanoveno vnitřními předpisy vrchního státního zastupitelství. V této souvislosti bylo zřejmé z obsahu spisu (několik šanonů vyšetřovacího spisu a objemnější dozorový spis MSZ Praha) i z předchozích zkušeností s kárně obviněným ohledně jeho naprosto lhostejného přístupu k dodržování lhůt, že v této zákonné lhůtě nebude kárně obviněný schopen dohled provést, tudíž bylo přistoupeno k tomu, že spis 1 VZN 1693/2023 musel být Mgr. W. nově přidělen JUDr. T. k výkonu dohledu do 28. 1. a kárně obviněnému byl přidělen dosavadní spis JUDr. T. (dohled nad KSZ Praha) se lhůtou provedení dohledu do 12. 2. 2024. Současně bylo kárně obviněnému připomenuto, že do 12 hodin dne 23. 1. 2024 má odevzdat opravený dohled ve věci sp. zn. 1 VZT 485/2023, jak plyne z pokynu ŘO ohledně vrácení dohledového výstupu k doplnění a do konce pracovní doby dnešního dne má odevzdat i opravený dohled ve věci sp. zn. 1 VZN 1819/2023, jak plyne z pokynu VOHMK ohledně vrácení dohledového výstupu k doplnění. Na to kárně obviněný sdělil, že toto provede, není to problém. Stejněho dne pak byl JUDr. T. T. kolem 12 hodin vedoucí kanceláře předložen k aprobaci doplněný dohledový výstup kárně obviněného ve věci 1 VZT 485/2023 po předchozím vrácení věci k doplnění, který ze strany kárně obviněného spočíval v tom, že v závěru vyrozumění zmocněnce podatele o výkonu dohledu přidal jeden stručný odstavec o pěti řádcích, v němž se vypořádal s částí podnětu k dohledu, kterou původně dohledu nepodrobil. Ačkoli si JUDr. T. T. představoval výstižnější zdůvodnění, výstup aproboval, tzn. postoupil ho dle vnitřních předpisů NVSZ ke konečné aprobaci. Vzhledem k tomu, že JUDr. T. T. nechtěl kárně obviněnému tolerovat další možné průtahy při vyřizování vráceného dohledu ve věci 1 VZN 1819/2023, vrácený VOHMK, který měl vyhotovit téhož dne do konce pracovní doby, vypravil se kolem 14.50 hodin do kanceláře kárně obviněného. Skrz dveře kanceláře byla slyšet reprodukováná hudba, po hlasitém zaklepání na dveře jeho kanceláře se nejprve několik sekund nic neozývalo, následoval jakýsi šrunc a poté se ozval kárně obviněný, nechť vstoupí. Po vstupu do kanceláře na mobilním telefonu kárně obviněného hrála hudba, byl shrbený na rozevřeném spise 1 VZN 1819/2023 a na kárně obviněném byl znatelný unavený výraz ve tváři (dle osobního názoru JUDr. T. T. před jeho příchodem do jeho kanceláře spal) a v kanceláři byl cítit zápach alkoholu. Na otázku, jak je daleko s doplněním dohledu v uvedeném spise, mu kárně obviněný odpověděl, že to nemá hotové, měl před sebou pokyn VOHMK Mgr. W. a uvedl, že tomu pokynu moc nerozumí. Na to mu JUDr. T. T. vytkl, že jeho dnešní pracovní výkon je naprosto tristní, neboť jediné, co za dnešek udělal, je doplnění 5 řádků do přípisu podateli ve spise 1 VZT 485/2023 na základě jeho pokynu, nic víc, a že pokud nerozumí pokynu své nadřízené, měl ji co nejdříve kontaktovat, aby mu vše vysvětlila, či se o věci pobavili. Kárně obviněnému opět sdělil svou naprostou nespokojenost s jeho činností na OTŘ, která značně zatěžuje jej, ale i VOHMK. Poté z kanceláře kárně obviněného ve 14.55 hodin odešel. Jelikož pojal podezření, že kárně obviněný se opětovně v pracovní době nachází pod vlivem alkoholu, ve 14.56 hodin telefonicky kontaktoval bezpečnostního ředitele Mgr. Ing. M. F. a vedoucí personálního oddělení Mgr. Olgu H., jakožto členy komise jmenované vrchní státní zástupkyní pro případné provedení dechových zkoušek u kárně obviněného a požádal je, aby se dostavili do jeho kanceláře k provedení dechové zkoušky kárně obviněného.

[50] Podle úředního záznamu Mgr. Ing. M. F., bezpečnostního ředitele, ze dne 23. 1. 2024 se uvedeného dne v 15.00 hodin dostavil na žádost JUDr. T. T. do jeho kanceláře spolu s Mgr. O. H., vedoucí personálního oddělení, přičemž na žádost JUDr. T. T. přinesl digitální přístroj Dräger. Důvodem bylo podezření JUDr. T. T., že kárně obviněný se aktuálně nachází ve své kanceláři pod vlivem alkoholu a je tak na místě u něj provést dechovou zkoušku. Poté se společně se jmenovanými odebral do kanceláře kárně obviněného, po

pokračování

zaklepání na dveře a výzvě kárně obviněného ke vstupu v 15.02 hodin vstoupili do jeho kanceláře. Zde JUDr. T. T. oznámil kárně obviněnému, že z důvodu neplnění zadaných pracovních úkolů v požadované kvalitě a včas a podezření, že se nachází v pracovní době opět pod vlivem alkoholu, u něho bude provedena dechová zkouška na přítomnost alkoholu digitálním přístrojem Dräger. Z vzezření kárně obviněného bylo na první pohled viditelné, že má zarudlý obličej, působil utlumeně, komunikace byl schopen. V jeho kanceláři byl cítit zápach alkoholu. Na dotaz JUDr. T., zda se chce vyjádřit k dechové zkoušce, kárně obviněný uvedl, že odmítá provedení dechové zkoušky. Na následný dotaz JUDr. T. z jakého důvodu dechovou zkoušku odmítá, kárně obviněný uvedl, že už má té šikany dost. Na dotaz JUDr. T. šikany z čí strany, kárně obviněný uvedl, že šikany ze strany JUDr. T. a dalších. Následně JUDr. T. sdělil kárně obviněnému, že pokud odmítne provedení dechové zkoušky, je to jeho právo, ale může to mít stejné následky, jako kdyby dechová zkouška byla pozitivní. Na opětovný dotaz JUDr. T., zda trvá na odmítnutí zkoušky, kárně obviněný uvedl, že trvá na odmítnutí zkoušky, že už se ta šikana nedá vydržet. Mezitím Mgr. Ing. M. F. v kanceláři vyplnil formulář o odmítnutí dechové zkoušky a dal jej k podpisu a případnému vyjádření kárně obviněnému. Následně JUDr. T. sdělil kárně obviněnému, že na jeho povinnosti ještě dnes pracovat na doplnění dohledu ve spise sp. zn. 1 VZN 1819/2023 se nic nemění. Poté opustili kancelář kárně obviněného.

[51] Z „Vyjádření Mgr. K. W. k trvale neuspokojivým pracovním výsledkům státního zástupce Mgr. Bc. Marka Solara v měsíci lednu 2024 v návaznosti na událost, k níž došlo dne 23. 1. 2024 v dopoledních hodinách, kdy státní zástupce Mgr. Bc. Marek Solar se odmítl na výzvu podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu“ ze dne 15. 2. 2024 kárný soud zjistil, že Mgr. K. W. uvedla, že kárně obviněný po dovolené nastoupil do zaměstnání na začátku měsíce ledna 2024. Vzhledem k předchozím neuspokojivým výsledkům jeho práce a průtahům při vyřizování věcí v součinnosti s ředitelem odboru JUDr. T. T. nadále postupovali systémem přidělování věcí kárně obviněnému s konkrétní stanovenou lhůtou, do kdy má věc vyřídit. Zároveň mu byla stanovena opatřením vedoucího oddělení pevná pracovní doba (tj. neplatí pro něj tzv. pružná pracovní doba). Přes uvedená opatření docházelo k opakovaným zjištěním, že kárně obviněný nedodržuje stanovené lhůty k vyřízení věcí, čímž dochází ke kumulaci práce, kterou není následně schopen vyřídit. Za účelem zamezení tohoto jevu byly u něj pravidelně prováděny kontroly (úřední záznamy zaevidované ve spise 6 SPR 72/2022). Kromě těchto kontrol se jako vedoucí oddělení zajímá o plnění konkrétních pracovních úkolů pravidelně, kdy za tímto účelem zjišťuje dodržování lhůt a stav rozpracovanosti konkrétních věcí. JUDr. T. T. v důsledku opakovaného nedodržení lhůty rovněž rozhodl o tom, že kárně obviněný bude každý den vykazovat konkrétně práci, kterou odvedl. Není totiž možné ponechat vyřizování věcí a organizaci jeho práce jen na něm samém, protože opakovaně dochází k situacím, kdy si práci neorganizuje efektivně, například si nevyžádá včas příslušné spisy např. k výkonu dohledu, dále nevyužívá pracovní dobu k práci, takže důsledkem bylo opakované nedodržení zákonných lhůt, kdy věci, u nichž již končila lhůta, teprve začínal vyřizovat a nebyl žádný přehled o tom, co dělal po dobu uplynulého období, kdy měl již věc vyřizovat, ale evidentně ji nevyřizoval. Dále např. v případě podnětu k výkonu dohledu si pozdě vyžadoval od příslušného nižšího státního zastupitelství spis, následně se po doručení spisu výkonu dohledu stejně nevěnoval, začal spis vyřizovat až těsně před uplynutím lhůty, což mělo za následek nekvalitní výstup. Jako další příklad nekvalitní práce může svědčit to, že měl k vyřízení spis – tzv. žiletku, přičemž tvrdil, že takový spis musel v průběhu 5 pracovních dnů studovat a nemohl dosud rozhodnout. Jednalo se o evidentní výmluvu. Z důvodu nedodržení lhůty ke zpracování kárně obviněným musel být

pokračování

jeden spis přerozdělen k vyřízení jinému státnímu zástupci, který pak musel dohledový výstup zpracovat ve velmi omezené lhůtě několika dnů. I v minulosti velmi často docházelo k nutnosti přerozdělovat spisy původně přidělené kárně obviněnému, neboť je nebyl schopen zpracovat. Jednalo se o desítky spisů. Dle jmenované je zřejmé, že se jedná o zátěž kolegů z oddělení, kteří pak často musí pracovat nad rámec své standardní pracovní doby. S ohledem na neuspokojivé výsledky práce a na špatnou organizaci práce nemůže kárně obviněný zastupovat jiného kolegu tak, jak je běžné. Naopak jej *ad hoc* musí zastupovat jiní kolegové. Nedostatky v práci kárně obviněného se projevují v nutnosti značných aprobačních zásahů do jeho výstupů, což velmi zatěžuje jednotlivé řídicí úrovně v rámci vnitřních vztahů. Dále jmenovaná uvedla, že nevěděla o tom, že ředitel odboru půjde dne 23. 1. 2024 vykonat kontrolu plnění pracovních úkolů u kárně obviněného.

[52] Dle Zápisu z kontroly přítomnosti alkoholu u zaměstnanců Vrchního státního zastupitelství v Praze na pracovišti (alkohol test) kárně obviněný při kontrole dne 23. 1. 2024 odmítl tuto kontrolu a rovněž po výzvě odmítl i odběr krve.

[53] Ve vyjádření ze dne 16. 2. 2024 k „*události ze dne 23. 1. 2024 v odpoledních hodinách*“, kárně obviněný uvedl, že pod vlivem alkoholu nebyl. Odmítnutí dechové zkoušky z jeho strany bylo důsledkem jeho psychického bloku, který se toho dne u něj projevil, a to z důvodů opakovaných, z jeho pohledu poměrně nevybíravých výhrad ředitele JUDr. T. stran jím zpracovávané agendy. Dnes jej s odstupem času vzniklá situace osobně mrzí a odmítnutí podrobit se dechové zkoušce nepovažuje za správné. K dotazu uvedl, že si není zcela jist, vzhledem k vypjaté situaci, zda byl poučen o následcích nepodrobení se dechové zkoušce. Ze shodného důvodu (vypjatá situace) se následně k výzvě Mgr. Ing. M. F. odmítl podrobit odběru krve ve zdravotnickém zařízení. Kárně obviněný uvedl, že obecně je mu známa povinnost podrobit se na výzvu příslušného vedoucího zaměstnance dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, případně jiné omamné látky.

[54] Z pokynu JUDr. T. T. ze dne 22. 1. 2024 adresovaného kárně obviněnému plyne, že jmenovaný kárně obviněnému sdělil, že s ohledem na opakované, v podstatě neustálé, závady ve vyřizování kárně obviněnému přidělené agendy a zejména neustálé nedodržování lhůt, které mu byly ze strany ředitele odboru v součinnosti s vedoucí OHMK stanoveny v rámci vnitřního dohledu k zamezení průtahů, musí bohužel konstatovat, že dosavadní opatření, spočívající v termínování úkonů s průběžnou, cca týdenní kontrolou VOHMK a ŘO se mívá svým účinkem, neboť v podstatě systematicky a s naprostou lhostejností kárně obviněný nerespektuje stanovené lhůty k vyřízení věcí, což následně nutně vede k tomu, že jeho produktivita práce je velmi nízká ve srovnání s ostatními kolegy, neboť neustálé posouvání lhůt zpracování věcí znamená řetězení těchto věcí a v podstatě nemožnost mu přidělovat nové věci ke zpracování, které jsou pak navíc přidělovány ostatním kolegům. Uvedené přitom není možné zdůvodnit vyšším nápadem kárně obviněnému (ten má spíše nižší než ostatní jeho kolegové), složitostí věcí ke zpracování (jsou mu ve srovnání s jeho kolegy přidělovány spíše jednodušší věci), ani vytížeností jinou agendou. Tento stav není možné nadále tolerovat, neboť se tím vytváří zcela neodůvodněná nerovnost mezi státními zástupci na OHMK. Pro náležitě plnění úkolů proto JUDr. T. T. kárně obviněnému podle čl. 9 odst. 2 písm. a) Organizačního a aprobačního řádu Vrchního státního zastupitelství v Praze uložil: Počínaje 23. 1. 2024 elektronicky vyplňovat v příloze k tomuto pokynu připojený formulář dokládající jeho denní pracovní výkon v konkrétních věcech a zasílat jej vždy každý pracovní den před skončením pracovní doby e-mailem řediteli OTŘ a současně

pokračování

na vědomí vedoucí OHMK Mgr. W. I nadále platí, že veškeré pracovní výstupy ve věcech přidělených kárně obviněnému budou podrobeny vnitřnímu dohledu. Spisy, u nichž jsou stanoveny aprobační vrchní státní zástupkyně a jejím náměstkem, předloží kárně obviněný JUDr. T. T. prostřednictvím vedoucí kanceláře. Spisy, u kterých je dána jen aprobační ředitelem OTŘ, a všechny ostatní výstupy kárně obviněný předloží k aprobaci vedoucí OHMK Mgr. W. Dosavadní opatření zůstávají v platnosti.

[55] Z pracovního hodnocení kárně obviněného vypracovaného dne 22. 4. 2010 JUDr. B. H., státním zástupcem, vedoucím oddělení ochrany zájmů ČR a EU, plyne, že kárně obviněný jako státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku byl od 1. 9. 2009 dočasně přidělen k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze na odbor závažné hospodářské a finanční kriminality. Od počátku byly kárně obviněnému přiděleny rozsáhlé skutkově a právně velmi složité trestní věci, kde se škoda způsobená pachateli zvláště závažných úmyslných trestných činů fiskálního charakteru pohybuje v řádech stovek milionů českých korun. Převzal i část agendy po bývalé kolegyni a svým aktivním přístupem k výkonu dozoru nad přípravným trestním řízením se dokázal v těchto věcech nejen rychle zorientovat, ale přispěl k urychlení jednoho z významných trestních řízení. Je profesionál a splňuje náročné podmínky a předpoklady pro trvalé přidělení.

[56] Z přípisu Mgr. A. P., vedoucí odboru trestního řízení vrchního státního zastupitelství, ze dne 2. 9. 2016 adresovaného kárně obviněnému kárný soud zjistil, že jmenovaná kárně obviněnému sdělila, že kontrolou jeho docházky v měsíci srpnu zjistila, že každé pondělí v daném měsíci (vyjma toho, kdy čerpal řádnou dovolenou) vykonával práci jen po dobu 0.19 minut, 0.08 minut a 1.07 hodin. Vždy do zaměstnání přišel po patnácté hodině a shodně vyznačil příchod od lékaře. Mgr. A. P. uvedla, že tato překážka v práci mu byla předem známa a vždy o ní dopředu uvědomil zaměstnavatele s tím, že doba jejího trvání byla jím vymezena jako „dopoledne“. S ohledem na uvedené Mgr. A. P. požádala kárně obviněného o splnění povinnosti dle § 206 odst. 2 zákoníku práce a prokázání existence zmíněných překážek v práci. Dále uvedla, že dne 29. 8. 2016 se kárně obviněný dle elektronicky vedené docházky dostavil do zaměstnání v 8.33 hodin a odešel v 20.53 hodin. Jeho pracovní směna tudíž trvala 12,20 hodin a překročila maximální délku pracovní směny stanovenou opatřením vrchní státní zástupkyně č. 7/2013. Zároveň se kárně obviněný v budově Vrchního soudu v Praze zdržel po 20.00 hodině, a tudíž měl splnit povinnost stanovenou v čl. VI, bod A 2) směrnice předsedy VS v Praze č. 3/2016. Mgr. A. P. tímto kárně obviněného upozornila na porušení opatření vrchní státní zástupkyně a současně jej požádala o vyjádření k důvodu setrvání v budově Vrchního soudu v Praze po 20.00 hodině dne 29. 8. 2016, jakož i o sdělení, zda splnil svou povinnost a o svém setrvání v budově informoval justiční stráž. Konečně jmenovaná kárně obviněného upozornila na to, že v srpnu 2016 neodpracoval stanovený fond pracovní doby, která činí 40 hodin týdně.

[57] Z přípisu ze dne 7. 9. 2016 adresovaného kárně obviněným Mgr. A. P., ředitelce OTŘ, že kárně obviněný k pokynu ze dne 2. 9. 2016 stran docházky v srpnu 2016 uvedl, že ve dnech 1. 8., 15. 8. a 22. 8. 2016 byl u lékaře, z toho jednou jako doprovod dítěte k lékaři. Vedoucí kanceláře OTŘ byla nepřítomnost a její důvody řádně nahlášeny. K návštěvě lékaře pak došlo vždy v pondělních dopoledních hodinách v Šumperku, kde byl v předstihu k vyšetření objednan. Byť jsou vyšetření absolvována v dopoledních hodinách, s ohledem na vzdálenost mezi místem lékařského vyšetření, tj. místem bydliště a místem zaměstnání, je překonání vzdálenosti spojeno s časovou ztrátou více než tři hodin, což kárně obviněný blíže

pokračování

popsal. Dále kárně obviněný uvedl, že na tyto skutečnosti již v minulosti upozornil vedoucí kanceláře OTŘ a v příloze přiložil potvrzení o návštěvě zdravotnického zařízení. Co se týče docházky dne 29. 8. 2016, kárně obviněný uvedl, že justiční stráž byla o skutečnosti, že je v zaměstnání po 20.00 hod. fakticky srozuměna, když o jeho přítomnosti věděla. V budově Vrchního soudu v Praze setrval z pracovních důvodů. Stran neodpracovaného fondu pracovní doby kárně obviněný konstatoval, že byť je chybějících 5 minut v souladu se skutečností, v předchozích měsících byla jím naopak zákonná pracovní doba opakovaně přesáhnuta (květen 3 h 23 m, červen 49 m, červenec 50 m).

[58] V přípisu ze dne 15. 9. 2016 Mgr. A. P., ředitelka OTŘ, kárně obviněnému k jeho vyjádření ze dne 7. 9. 2016 sdělila, že pokud se jedná o jeho docházku do zaměstnání v srpnu daného roku, je nucena konstatovat, že byť vedoucí kanceláře OTŘ předem oznámil překážku v práci na jeho straně s tím, že tato bude trvat ve dnech 1. 8. 2016, 15. 8. 2016 a 22. 8. 2016 vždy dopoledne, nepostupoval v souladu s článkem 30 odst. 4 opatření vrchní státní zástupkyně č. 15/2012 ve znění opatření vrchní státní zástupkyně č. 7/2013 a nepožádal o poskytnutí pracovního volna včas předem nebo bez zbytečných průtahů nejbližšího vedoucího zaměstnance, nejméně však ředitele odboru, případně dalšího vedoucího zaměstnance uvedeného v čl. 21 odst. 1 citovaného opatření, a současně mu nesdělil předpokládanou dobu jeho trvání. Dosavadní praxe oznamování překážek v práci zavedená na OTŘ postup kárně obviněného nevyklučovala, avšak z vyjádření kárně obviněného je zjevné, že mu předem bylo známo, že se dostaví do práce nejdříve okolo 15.00 hodin, tedy předpokládaná doba trvání pracovního volna nebude dopoledne, ale až do hodin odpoledních. K výhradě kárně obviněného o neodpracování toliko 5 minut v srpnu, když v předchozích měsících kárně obviněný fond pracovní doby překročil, Mgr. A. P. připomenula, že pracovní doba je stanovena výměrou 40 hodin týdně. Pracovní doba je rozvržena do pětidenního pracovního týdne (pondělí až pátek), přičemž je zavedeno pružné rozvržení pracovní doby. Vyrovnávací období, v němž je zaměstnanec povinen odpracovat nejméně stanovený fond pracovní doby, je vymezeno příslušným kalendářním měsícem. K případnému výkonu práce přesahujícímu délku pracovní doby připadající na měsíční vyrovnávací období se nepřihlíží, pokud nejde o práci přesčas. Mgr. A. P. dále uvedla, že současně lze mít pochybnost o tom, zda kárně obviněný po dobu 0,19 minut, kterou strávil v zaměstnání dne 1. 8. 2016, či po dobu 0,08 minut, kterou strávil v zaměstnání dne 15. 8. 2016 vykonával pracovní činnost. Na upozornění stran nedodržení stanoveného fondu pracovní doby v měsíci srpnu 2016 tedy trvá.

[59] Z přípisu kárně obviněného ze dne 31. 7. 2018 adresovaného JUDr. K. Č., netrestní a analytický odbor, že k jeho žádosti o vyjádření ze dne 25. 7. 2018 kárně obviněný uvádí, že co se týče porušení § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství, že k nedodržení lhůty z jeho strany došlo s ohledem na zpracování dalších mu přidělených věcí, mj. pak zejména z důvodu kumulace rozsáhlých (co do množství předloženého spisového materiálu) podnětů k výkonu dohledu, které mu byly v průběhu několika dnů přiděleny, přičemž lhůty nebylo možné dodržet. K tomu kárně obviněný doplnil, že z jeho osobních zkušeností, jakož ze zkušeností jeho kolegů, dochází opakovaně k nedodržení lhůty k vyrozumění podatele, a to nikoli pouze pro absenci spisových materiálů, ale poměrně často v důsledku probíhajícího aporbačního procesu. To kárně obviněný dále rozvedl. Ve vztahu k vytýkanému nedodržení článku II Zásad kárně obviněný uvedl, že plnil další pracovní povinnosti, které mu neumožnily dodržení stanovených lhůt, vedle již zmíněných dohledů (avšak nejen jich); to pak byla zejména účast a příprava na hlavní líčení. Na to upozornil rovněž vedoucí oddělení.

pokračování

Dále se kárně obviněný podrobně vyjádřil ke způsobu přidělování věcí, kdy podle něj v rámci odboru absentuje jakýkoli koncept pro přehledné, rovnoměrné a transparentní rozdělování agendy. Problematickým se dle kárně obviněného jeví též aprobační proces, což rovněž blíže rozvedl. Pokud se jedná o nesplnění pokynu vrchní státní zástupkyně ze dne 7. 3. 2018, je v rámci OTŘ zavedená praxe, že v případě věcí, kde je ve věci vyžádána informace pro vrchní státní zástupkyni, kancelář červeným fixem učiní na přebal DS poznámku „info VSZ“, a to proto, aby příslušný referent vedl tuto skutečnost v patrnosti a tyto věci vyřizoval s urychlením s ohledem na zachování VSZ stanovené lhůty. Kárně obviněný uvedl, že aniž by jakkoli přenášel svou odpovědnost na kancelář, v daném případě k vyznačení poznámky nedošlo, což následně bylo příčinou toho, že ačkoliv byl pokyn VSZ při přidělení věci zaregistrován, v důsledku nevyznačení shora uvedené poznámky tento nakonec splněn nebyl.

[60] Z pokynu JUDr. T. T., vedoucího OTŘ, ze dne 20. 7. 2023 plyne, že jmenovaný kárně obviněnému vzhledem k jeho návratu do zaměstnání po čerpání dovolené a „*k potřebě jeho plného zapojení do řádného plnění úkolů OHMK OTŘ s přihlédnutím k jeho působení na OTŘ v nedávné minulosti*“ uložil:

- dodržovat pevně stanovenou pracovní dobu (mj. kárně obviněnému již nebude tolerován pozdní příchod do zaměstnání v pondělky či jiné pracovní dny při cestě z místa jeho trvalého bydliště do zaměstnání, jak původně zněla dohoda, neboť ji nedodržoval a ve vykazování docházky opakovaně podváděl),
- zákaz vyznačování služebních příchodů a služebních odchodů na elektronické docházce,
- pravidelně, minimálně však 3x denně, si vybírat tzv. budník v kanceláři VZT (minimálně ráno po příchodu do zaměstnání, v poledne a odpoledne),
- pravidelně kontrolovat došlo e-mailovou poštu v počítači kárně obviněného - minimálně ráno po příchodu do zaměstnání, v poledne a odpoledne před odchodem ze zaměstnání,
- v souvislosti s průtahy kárně obviněného při vyřizování spisů v loňském roce i v době jeho přítomnosti v zaměstnání v květnu t. r. (tj. 2023 – pozn. NSS) a skutečnosti, že z důvodu své dlouhodobé pracovní neschopnosti nemá kárně obviněný v současnosti fakticky žádný průběžný nápad, mu budou spisy přidělovány ve formě termínovaných úkolů od ŘOTŘ (v zastoupení ZŘO) v součinnosti s VOHMK s přihlédnutím k aktuálnímu stavu jím vyřizovaných spisů a náročnosti zpracování věci – na formuláři bude vždy uveden termín splnění úkolu, který je nezbytné dodržovat (forma vnitřního dohledu) z důvodu vyřizování dalších přidělených věcí,
- povinnost se v pracovní době zdržovat v prostorách OTŘ (s výjimkou obědové pauzy a plnění pracovních povinností na jiných odborech VSZ),
- dovolenou a indispoziční volno na základě žádosti kárně obviněného schvaluje ředitel odboru (v zastoupení ZŘO), z čehož plyne, že bez jeho schválení nemůže kárně obviněný uvedené instituty čerpat – neexistuje, aby oznámil jinému kolegovi či pracovníci kanceláře, že si bere dovolenou či indispoziční volno a následně svévolně opustil pracoviště – takové chování bude z hlediska docházky posuzováno jako neomluvená absence v zaměstnání s příslušnými důsledky,
- v plánu dovolených na rok 2023 kárně obviněný nahlásil dovolenou od 24. 7. do 28. 7. – tuto dovolenou čerpat nebude, resp. nemůže, neboť na ni nemá nárok

pokračování

(neodpracovaný potřebný počet dnů); z téhož důvodu nevznikl ani nárok na čerpání indispozičního volna,

- aby bylo zřejmé, že se skutečně seznámil se spisovým materiálem, v případě a) rozhodování o stížnosti proti usnesení PČR (dozorový státní zástupce k němu dal pokyn či souhlas), či proti usnesení KSZ/MSZ Praha, b) rozhodování ve sporu o místní a/či věcnou příslušnost, kárně obviněný vždy vyhotoví současně záznam o seznámení se s dozorovým i vyšetřovacím (policejním) spisem (obdobně jako záznam o dohledové prověrce), ve kterém bude uveden výčet všech listin ze spisů (označení listiny + datum) společně se stručným uvedením, co ta která listina obsahuje a případně prokazuje se zaměřením na podstatu řízení.

[61] V e-mailu ze dne 12. 2. 2024 JUDr. T. T. kárně obviněnému po jeho návratu z více než 2 týdnů PN, sdělil, že některé spisy za kárně obviněného museli vyřídit jiní kolegové. Zbylé spisy, které měl kárně obviněný přiděleny k vyřízení již v době, kdy započal s PN, však vyřídí on, neboť u nich měl dostatek času k vyřízení a nebyl důvod je přerozdělit jiným kolegům k vyřízení, z čehož by kárně obviněný zcela nedůvodně profitoval, jak tomu bylo v minulosti. Za uvedeným účelem JUDr. T. T. kárně obviněnému uložil blíže specifikované termínované úkoly, které musí bezpodmínečně dodržet, aby nedošlo k dalšímu řetězení kárně obviněným nevyřízených věcí a případnému zmeškání zákonných lhůt k vyřízení věcí. Dále JUDr. T. T. kárně obviněnému sdělil, že mu v uvedené době samozřejmě budou přidělovány další věci, u kterých budou stanoveny termíny provedení v časové návaznosti na již uvedené termínované úkoly. Dále JUDr. T. T. kárně obviněnému připomenul, že i nadále pro něj platí pokyn ze dne 22. 1. 2024 o zasílání denních pracovních výkonů v konkrétních věcech ve formě tabulky. Dále jmenovaný kárně obviněnému sdělil, že jeho denní pracovní výkon budou společně s VO průběžně sledovat, vyhodnocovat a v případě pokračujících a dlouhodobých nedostatků v rychlosti, množství a kvalitě jím odváděné práce budou přijata příslušná razantní opatření.

[62] V e-mailu ze dne 8. 4. 2024 JUDr. T. T. kárně obviněného po jeho návratu z PN upozornil na to, že

- do konce roku již nebude čerpat indispoziční volno (ani den) – není na něj právní nárok, o jeho udělení rozhoduje ŘO a vzhledem k přístupu kárně obviněného k plnění pracovních úkolů, mu letos již schváleno nebude,
- až do odvolání kárně obviněný rovněž nebude čerpat dovolenou, neboť uplynulo 1. čtvrtletí a již má adekvátní část dovolené vyčerpánu – jedinou výjimkou, kdy kárně obviněnému JUDr. T. T. dovolenou podepíše, by byl případ jeho účasti na jednání kárného soudu jako kárně obviněného,
- vzhledem k tomu, že JUDr. T. T. ani zčásti nevěří důvodnosti letošních dvou pracovních neschopností kárně obviněného, k čemuž jej vede nejen počínání kárně obviněného před odchodem na PN, ale i jeho režim PN s dopoledními i odpoledními vycházkami hned od počátku PN, které nesvědčí o stavu pracovní neschopnosti (že by kárně obviněný nebyl schopen sedět za stolem a vyřizovat spisy), má kárně obviněný počítat do budoucna s tím, že pokud se bude jeho PN v budoucnu, za popsanych okolností, opakovat, bude ze strany zaměstnavatele u osoby kárně obviněného i jeho lékaře, který mu pracovní neschopnosti vystavuje, iniciován přezkum důvodnosti jeho PN od příslušných orgánů, popř. i zdravotní způsobilost kárně obviněného vykonávat funkci státního zástupce,

pokračování

- od data tohoto e-mailu mu bude kárně obviněný opětovně e-mailem zasílat do tabulky vyplněný denní přehled odvedené práce, tak jako doposud, a to za nový měsíc (duben),
- v den sepsu tohoto e-mailu provede VOHMK Mgr. W. v kanceláři kárně obviněného přelhůtování jeho spisů s tím, že na dodržení těchto lhůt JUDr. T. T. bezvýhradně trvá; o kvalitě odvedené práce se snad jmenovaný vyjadřovat nemusí.

[63] Z osobního spisu kárně obviněného kárný soud zjistil, že po ukončení studia na gymnáziu v Opavě v roce 1990 a po absolvování náhradní vojenské služby na Vojenské akademii kárně obviněný byl po ukončení náhradní vojenské služby v roce 1991 přijat k Policii České republiky. V roce 1992 začal studovat Policejní akademii v Praze. Poté studoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. V roce 1999 byl jmenován do funkce policejního rady Útvaru pro odhalování korupce a závažné hospodářské činnosti služby kriminální policie a vyšetřování, oddělení kriminality na kapitálových trzích. Právnickou fakultu dokončil v roce 2001. Dnem 1. 4. 2003 byl přijat jako právní čekatel u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4. Tam následně vykonával od 3. 2. 2005 do 31. 3. 2007 funkci státního zástupce. Od 1. 4. 2007 byl dočasně přidělen na Městské státní zastupitelství v Praze, oddělení ekonomické kriminality. K 1. 1. 2008 byl přeložen k Městskému státnímu zastupitelství v Praze, kde byl do 31. 8. 2008. Od 1. 9. 2008 byl přeložen k Okresnímu státnímu zastupitelství v Olomouci a od 1. 1. 2009 k Okresnímu státnímu zastupitelství v Šumperku. Tam pracoval na trestním úseku se specializací na hospodářské trestné činy. Přitom se dopustil pochybení, jelikož v jednom případě nedodržel lhůtu k prodloužení vazby. Za to byl rozhodnutím kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2010, čj. 12 Ksz 2/2010-63, uznán vinným kárným proviněním a bylo mu uloženo kárné opatření v podobě snížení platu o 10 % na dobu 2 měsíců. Od 1. 9. 2009 byl dočasně přidělen k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze, odboru závažné hospodářské a finanční kriminality, oddělení ochrany zájmů ČR a Evropské unie. Tam zpracovával agendu vedenou v rejstřících VZN a VZV v oblasti závažné hospodářské a finanční kriminality. Dne 1. 6. 2011 vyhověl tehdejší ministr spravedlnosti opakované žádosti kárně obviněného a přeložil jej k VSZ v Praze. Ve zprávě Národnímu bezpečnostnímu úřadu ze dne 6. 6. 2012 vrchní státní zástupce uvedl, že k plnění pracovních povinností přistupoval kárně obviněný spíše pasivně, avšak základní pracovní povinnosti plnil. V případě, že mu nadřízený stanovil termín ke zpracování konkrétního úkolu, splnil jej včas, anebo přiměřenou formou požádal o jeho prodloužení. Od 1. 3. 2014 byl kárně obviněný přidělen k výkonu práce z odboru závažné hospodářské kriminality VSZ v Praze do odboru trestního řízení. Zde doposud v rámci plnění svých pracovních povinností vyřizuje a zpracovává ještě i trestní věci z doby, kdy působil na odboru závažné hospodářské a finanční kriminality.

[64] V průběhu působení na vrchním státním zastupitelství bylo kárně obviněnému uděleno několik písemných výtek podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství. Dne 12. 3. 2015 byla kárně obviněnému udělena písemná výtka za to, že ve funkci dozorového státního zástupce v závěrečné fázi postupu před zahájením trestního stíhání předložil řediteli odboru závažné hospodářské a finanční kriminality vědomě se zpožděním nejméně v délce 3 pracovních dnů informaci o realizaci dané trestní věci, která tím mohla být ohrožena a z organizačního hlediska proběhla ve zbytečném stresu.

pokračování

[65] Další písemná výtka mu byla udělena dne 12. 1. 2016, jelikož ve dvou případech nedodržel lhůty stanovené zákonem o státním zastupitelství či vnitřními předpisy, čímž se dopustil nezákonné nečinnosti v souhrnné délce minimálně 3 měsíců.

[66] Dne 7. 8. 2018 byla kárně obviněnému udělena další písemná výtka za to, že se v konkrétní trestní věci dopustil nezákonné nečinnosti v délce bezmála 1 měsíce, aniž by požádal o prodloužení zákonné lhůty či informoval kárnou navrhovatelku.

[67] Další výtka byla kárně obviněnému udělena dne 18. 2. 2020, za jednání v rozporu s povinností postupovat bez zbytečných průtahů. V první řadě postupoval laxně při procesu podávání žádostí o právní pomoc do 4 států, kdy k obdržení prvního kárným obviněným akceptovaného podnětu od policejního orgánu došlo bezmála po 2 letech po zahájení vyšetřování. Následně tyto žádosti vyhotovoval průměrně po 3 měsících po obdržení podnětu od policejního orgánu, přestože až na drobná doplnění v zásadě zcela přebíral jejich obsah. V důsledku toho předložil první přeložené žádosti na mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství bezmála po 2,5 letech vyšetřování. Dále se dle výtky dopustil dalších nezákonných nečinností v souhrnné délce bezmála 6,5 měsíce, předložil zprávu k aprobaci nadřízenému v poslední den lhůty pro její vypravení či ve lhůtě neodstranil vady žádosti o právní pomoc v zahraničí. Dále mu byla vytýkána nedůslednost spočívající v tom, že v jednom případě provedl první prověrku spisu bezmála po 2 letech vyšetřování a že ve dvou případech uznal hotové výdaje tlumočnicků, aniž by byla jejich výše doložena. V neposlední řadě v jednom případě nepředal obdržené poznatky dohledového státního zastupitelství policejnímu orgánu.

[68] Další výtka byla kárně obviněnému udělena dne 30. 4. 2020 za to, že učinil průběžné oznámení o střetu zájmů za rok 2018 podle § 12 odst. 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, 3 dny po uplynutí zákonem stanovené lhůty s tím, že stejnou povinnost porušil již za kalendářní rok 2017.

[69] Dále byla kárně obviněnému udělena výtka dne 14. 6. 2022 proto, že při výkonu práce mimo prostory zaměstnavatele v důsledku onemocnění covid-19 nebyl zdravotně způsobilý k výkonu pracovní činnosti, o čemž však nikoho neinformoval, neučinil žádná jiná opatření ani nepožádal lékaře o vystavení potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti. V důsledku toho došlo k průtahům v souhrnné délce cca 15 měsíců v celkem 15 spisech, kde kárně obviněný neučinil žádný úkon. Zároveň tím způsobil vrchnímu státnímu zastupitelství škodu v celkové výši 135 139 Kč odpovídající neoprávněně vyplacenému platu ve výši 128 824 Kč a nákladům vynaloženým v souvislosti s porušením povinnosti včas a řádně informovat vrchní státní zastupitelství o překážce v práci ve výši 6 315 Kč.

[70] Z osobního spisu kárně obviněného dále plyne, že se v průběhu let 2009–2017 účastnil mnoha seminářů či vzdělávacích akcí.

[71] Co se týče hodnocení kárně obviněného, pro období od 1. 4. 2015 do 31. 12. 2016 o něm ředitelka odboru trestního řízení Mgr. A. P. uvedla, že zadané úkoly plnil v různé kvalitě. Opakovaně předkládal rozhodnutí, která nebyla kompletní a jejichž text logicky nenavazoval a současně bylo zjištěno opakované nedodržení termínů stanovených k plnění zadaných úkolů. Širší pracovní aktivity, jako např. účast na školeních pro spolupracující

pokračování

orgány či publikace v odborné literatuře nebyly hodnoceny. Celkový výsledek hodnocení byl dostatečný. Kárně obviněný s hodnocením nesouhlasil.

[72] Hodnocení za období od 1. 1. 2017 do 4. 9. 2019 zpracoval JUDr. J. D., ředitel odboru trestního řízení. Podle něj kárně obviněný vykazoval opakované závady v postupu a nízkou kvalitu obsahu vydávaných rozhodnutí. Byť byl schopen pracovat velmi kvalitně, k průběžnému a kvalitnímu plnění řádných povinností byl lhostejný. Svým přístupem k práci si fakticky vynutil pozitivní diskriminaci ve smyslu přidělování věcí nižší až střední složitosti, aby jeho výstupy negenerovaly chybovost, která by zabírala kapacitu nadřízených při jejich opravách. Nad rámec výtek ke konkrétním věcem kárně obviněný nerespektoval kancelářský řád a jednal nekolegiálně vůči pracovním kanceláře, a to opakovaným ukládáním nedostatečných pokynů ke způsobu vypravování zásilek. Hodnotitel uzavřel, že kárně obviněný svým pracovním nasazením a přístupem k práci nesplňoval požadavky na výkon funkce státního zástupce na třetím stupni soustavy státního zastupitelství. Kárně obviněný nevyužil možnosti vyjádřit se k hodnocení.

[73] Z hodnocení kárně obviněného za období od 5. 9. 2019 do 23. 11. 2021, které zpracoval opět JUDr. J. D., vyplývá, že v hodnoceném období namísto zlepšení předchozího stavu došlo k ještě hlubšímu propadu jeho celkového přístupu k plnění pracovních povinností a až k vyslovené lhostejnosti k podávanému pracovnímu výkonu. Nejen že opět docházelo k faktické pozitivní diskriminaci kárně obviněného, ale ani přidělené méně složité věci nebyl schopen vyřizovat včas a kvalitně. Tím způsoboval opakované průtahy ve vyřizování přidělovaných věcí, a to i přes to, že vůči němu byla ze strany bezprostředně nadřízené uplatňována soustavná kontrola. Změnu jeho postoje k práci nezměnily ani opakované pohovory s nadřízenými. Po prvotním odmítání kritiky pracovních výkonů a bagatelizaci problému následně připustil nedostatečný pracovní výkon. Přislíbil, že vyhledá odbornou pomoc, což následně i tvrdil, avšak k žádné faktické změně k lepšímu nedošlo. Tím dlouhodobě jednal na úkor ostatních kolegů a v rozporu s plněním povinností státního zástupce. Nad rámec již dříve uvedeného mu bylo nově vytýkáno také nerespektování interní normativní úpravy ohledně vykazování a schvalování služebních cest. Dlouhodobě bylo problematické také ignorování pokynů nadřízených. Celkové bodové ohodnocení kárně obviněného bylo prakticky soustavně nedostatečné. Hodnotitel uzavřel, že kárně obviněný svým pracovním nasazením a přístupem k práci nejen, že nesplňuje požadavky na výkon funkce státního zástupce na třetím stupni soustavy státního zastupitelství, ale na výkon funkce státního zástupce vůbec. U tohoto hodnocení chybí podpis kárně obviněného, že byl s tímto hodnocením seznámen.

[74] Z „*Podnětu ke kontrole důvodnosti dočasné pracovní neschopnosti a dodržování režimu dočasné práce neschopného pojištěnce*“ ze dne 25. 11. 2024 adresovaného Vrchním státním zastupitelstvím v Praze (podepsáno kárnou navrhovatelkou) Okresní správě sociálního zabezpečení Náchod kárný soud zjistil, že tento podnět se týká kárně obviněného, a to podezření na možné uvedení nepravdivých skutečností ve věci dočasné pracovní neschopnosti kárně obviněného ode dne 11. 11. 2024 nebo neplnění povinností spojených s režimem dočasné práce neschopného. Proto je v podnětu navrženo, aby příslušný orgán nemocenského pojištění situaci prověřil a případně uplatnil příslušná opatření.

[75] Co se týče předchozích kárných řízení, vrchní státní zástupkyně (navrhovatelka) podala dne 24. 1. 2023 Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému návrh na zahájení

pokračování

řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného pro takto vymezený skutek: *jako státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ve věci, sp. zn. 7 VZV 35/2013, v níž vykonával podle § 174 odst. 1 trestního řádu dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení a následně zastupoval obžalobu před soudem, žádným způsobem nereagoval*

- na žádost Spolkového státního zastupitelství ve Švýcarsku ze dne 7. 3. 2019, číslo řízení RH.16.0241-NYF, která byla doručena na Vrchní státní zastupitelství v Praze dne 12. 3. 2019, zda i nadále trvají důvody pro zajištění peněžních prostředků ve výši 1 000 000 CHF, které byly zajištěny v průběhu přípravného řízení,

- na II. žádost – urgenci Spolkového státního zastupitelství ve Švýcarsku ze dne 14. 10. 2019, číslo řízení RH.16.0241-NYF, která byla doručena na Vrchní státní zastupitelství v Praze dne 17. 10. 2019, zda i nadále trvají důvody pro zajištění peněžních prostředků ve výši 1 000 000 CHF, s tím, že pokud odpověď neobdrží do 16. 12. 2019, zajištění zruší,

- na III. žádost – urgenci Spolkového státního zastupitelství ve Švýcarsku ze dne 11. 3. 2020, RH.16.0241-NYF, která byla doručena na Vrchní státní zastupitelství v Praze dne 18. 3. 2020, zda nadále trvá důvod zajištění peněžních prostředků ve výši 1 000 000 CHF, s tím, že dosud nebylo reagováno na předchozí žádosti a že pokud sdělení neobdrží do 30. 6. 2020, zajištění zruší,

ačkoliv věděl, že peněžní prostředky v hodnotě 1 000 000 CHF zajištěné na účtu číslo X, vedeném na jméno Mgr. J. H., u Credit Suisse, AG, byly zajištěny Spolkovým státním zastupitelstvím ve Švýcarsku na základě žádosti státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 10. 4. 2014, když z důvodu nečinnosti dozorového státního zástupce Mgr. Bc. Marka Solara, který neučinil žádné úkony ani nepřijal žádné opatření k zabránění uvolnění peněžních prostředků Spolkovým státním zastupitelstvím ve Švýcarsku, a to buď informováním Spolkového státního zastupitelství ve Švýcarsku, že Vrchní státní zastupitelství v Praze již není příslušné k vyřízení jeho žádostí, neboť ve věci byla podána dne 25. 4. 2017 k Okresnímu soudu v Hradci Králové obžaloba nebo postoupením předmětných žádostí příslušnému soudu k dalšímu opatření, a to nejpozději do 25. 1. 2021, neboť zajištění peněžních prostředků bylo dne 25. 1. 2021 Spolkovým státním zastupitelstvím ve Švýcarsku zrušeno, peněžní prostředky byly uvolněny ze zajištění, ačkoliv důvody pro zajištění peněžních prostředků i nadále trvají pro skutek specifikovaný ve výroku rozhodnutí.

[76] Rozhodnutím ze dne 20. 9. 2023, čj. 12 Ksz 1/2023-113, ovšem kárný soud řízení o tomto návrhu podle § 15 odst. 1 zákona o kárném řízení přerušil, neboť dovodil, že skutečnosti, které se kárně obviněnému kladou za vinu, mohou odůvodňovat závěr, že takové jednání mohlo naplnit znaky trestného činu, konkrétně zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku a věc postoupil Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze. Následně policejní orgán podle § 159a odst. 1 písm. b) trestního řádu dne 28. 1. 2025 kárně obviněného odevzdal pro vytykané jednání ke kárnému projednání, neboť dovodil, že škodlivost jednání kárně obviněného nedosahuje takové míry a intenzity, aby jeho jednání mohl vyhodnotit jako nedbalostní trestný čin.

[77] Dále vrchní státní zástupkyně podala vůči kárně obviněnému kárný návrh dne 31. 10. 2023, který byl kárnému soudu doručen dne 1. 11. 2023. V tomto kárném návrhu kladla kárně obviněnému za vinu, že *přestože se ho dne 7. 9. 2023 v dopoledních hodinách v jeho*

pokračování

kanceláři v sídle Vrchního státního zastupitelství v Praze osobně dotázala vedoucí oddělení hospodářské a majetkové kriminality Mgr. K. W. na stav vyřízení podnětu k výkonu dohledu ve věci evidované na odboru trestního řízení pod sp. zn. 1 VZN 1691/2023, který byl na Vrchní státní zastupitelství v Praze doručen dne 24. 7. 2023 s interní lhůtou k vyřízení stanovenou ředitelem odboru trestního řízení JUDr. T. T., DiS, do dne 16. 8. 2023, kterou kárně obviněný nedodržel, a následně nesplnil ani lhůtu k vyřízení stanovenou ředitelem odboru trestního řízení JUDr. T. T., DiS, do 31. 8. 2023, a proto mu bylo Mgr. K. W. uloženo, aby téhož dne, tedy 7. 9. 2023, podnět vyřídil a předložil k aprobaci řediteli odboru trestního řízení JUDr. T. T., DiS, kárně obviněný tak neučinil, namísto toho odešel na oběd mimo úřední budovu, kde setrval nejméně od 13.30 hodin do 14.40 hodin, tedy cca 70 minut, přičemž na pracovišti či jinde v průběhu pracovní doby požíval alkoholické nápoje, a to v takové míře, že při kontrole na alkohol provedené oprávněným vedoucím zaměstnancem JUDr. T. T., DiS, ředitelem odboru trestního řízení, za přítomnosti Bc. P. D., bezpečnostního referenta, a Mgr. O. H., vedoucí personálního oddělení, pomocí přístroje Dräger u něj byla zjištěna orientační hodnota alkoholu v dechu v 15.00 hodin nejméně 1,51‰ a při následné kontrole provedené v 15.13 hodin činila orientační hodnota alkoholu v dechu 1,64‰, přičemž výzvě, aby se podrobil odběru krve na přítomnost alkoholu v krvi ve zdravotnickém zařízení, nevyhověl a odběru krve se odmítl podrobit. Tím podle návrhu porušil § 106 odst. 4 písm. c) a e) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, § 24 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, čl. 1 odst. 1 opatření vrchní státní zástupkyně v Praze č. 7/2013, o rozvržení pracovní doby a její evidenci na Vrchním státním zastupitelství v Praze, jakož i čl. 39 odst. 1 opatření vrchní státní zástupkyně v Praze č. 19/2018, kterým se vydává pracovní řád Vrchního státního zastupitelství v Praze, ze dne 22. 8. 2018, sp. zn. SL 319/218-54, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož je požívání alkoholických nápojů nebo zneužívání jiných návykových látek zaměstnanci během pracovní doby nebo na pracovišti zakázáno a je považováno za porušení pracovní kázně, a tohoto jednání se dopustil přesto, že proti němu v této době bylo vedeno kárné řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 12 Ksz 1/2013. Kárná návrhovatka navrhovala jako kárné opatření snížení platu o 30 % po dobu 1 roku. V průběhu řízení ovšem kárná návrhovatka vzala kárný návrh částečně zpět a spolu s kárně obviněným uzavřela dohodu o vině a kárném opatření. Kárný soud proto rozhodnutím ze dne 13. 3. 2024, čj. 12 Ksz 6/2023-38, podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, výrokem I zastavil řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného v části, která mu kladla za vinu, že dne 7. 9. 2023 v dopoledních hodinách na svém pracovišti v kanceláři č. 105/IB přidělené Mgr. Bc. Markovi Solarovi v sídle Vrchního státního zastupitelství v Praze, nám. Hrdinů 1300, 140 65 Praha 4 – Nusle, byl osobně kontaktován vedoucí oddělení hospodářské a majetkové kriminality Mgr. K. W. s dotazem na stav vyřízení podnětu k výkonu dohledu ve věci evidované na odboru trestního řízení, pod sp. zn. 1 VZN 1691/2023, který byl na Vrchní státní zastupitelství v Praze doručen dne 24. 7. 2023 s interní lhůtou k vyřízení stanovenou ředitelem odboru trestního řízení JUDr. T. T., DiS, do dne 16. 8. 2023, kterou nedodržel, a následně opakovaně nesplnil lhůtu k vyřízení stanovenou ředitelem odboru trestního řízení JUDr. T. T., DiS, do 31. 8. 2023, a proto mu bylo Mgr. K. W. uloženo, aby téhož dne, tedy 7. 9. 2023, podnět vyřídil a předložil k aprobaci řediteli odboru trestního řízení JUDr. T. T., DiS, přesto tak neučinil, namísto toho odešel na oběd mimo

pokračování

úřední budovu, kde setrval nejméně od 13.30 hodin do 14.40 hodin, tedy cca 70 minut, čímž porušil čl. 1 odst. 1 opatření vrchní státní zástupkyně v Praze č. 7/2013, o rozvržení pracovní doby a její evidenci na Vrchním státním zastupitelství v Praze, podle něhož se do týdenní doby pro zaměstnance nezapočítává přestávka v práci na jídlo v délce 30 minut na pracovní směnu, a jednal i v rozporu s povinnostmi stanovenými v § 106 odst. 4 písm. c) a e) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, jímž je upravena povinnost dodržovat právní a ostatní předpisy a pokyny zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, s nimiž byl řádně seznámen, protože kárná navrhovatelka vzala v této části svůj návrh zpět. Výrokem II dále kárný soud podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, schválil dohodu o vině a kárném opatření, která byla uzavřena mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněným v sídle Nejvyššího správního soudu dne 13. 3. 2024. Kárný soud pak výrokem III v souladu se schválenou dohodou o vině a kárném opatření kárně obviněného uznal vinným podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, že na pracovišti v budově Vrchního státního zastupitelství v Praze, nám. Hrdinů 1300, 140 65 Praha 4 – Nusle, v průběhu pracovní doby dne 7. 9. 2023 požíval alkoholické nápoje, a to v takové míře, že při kontrole na alkohol provedené oprávněným vedoucím zaměstnancem JUDr. T. T., DiS, ředitelem odboru trestního řízení za přítomnosti Bc. P. D., bezpečnostního referenta, a Mgr. O. H., vedoucí personálního oddělení, pomocí přístroje Dräger byla zjištěna orientační hodnota alkoholu v dechu v 15.00 hodin nejméně 1,51‰ a při následné kontrole provedené v 15.13 hodin činila orientační hodnota alkoholu v dechu 1,64‰, přičemž výzvě, aby se podrobil odběru krve na přítomnost alkoholu v krvi ve zdravotnickém zařízení, nevyhověl a odběru krve se odmítl podrobit, kdy tak jednal v rozporu s povinnostmi stanovenými v § 106 odst. 4 písm. c) a e) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, jímž je upravena povinnost nejen dodržovat právní a ostatní předpisy a pokyny zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, s nimiž byl řádně seznámen, a řídit se zásadami bezpečného chování na pracovišti, ale i povinnost nepožívat alkoholické nápoje na pracovišti zaměstnavatele a v pracovní době i mimo tato pracoviště, nevstupovat pod jejich vlivem na pracoviště zaměstnavatele, a v návaznosti na zmíněné pak i v rozporu s opatřením vrchní státní zástupkyně v Praze č. 19/2018, kterým se vydává pracovní řád Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 22. 8. 2018, sp. zn. SL 319/218-54, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně pak v rozporu s čl. 39 odst. 1 tohoto opatření, podle něhož je požívání alkoholických nápojů nebo zneužívání jiných návykových látek zaměstnanci během pracovní doby nebo na pracovišti zakázáno a je považováno za porušení pracovní kázně, tedy zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce, čímž spáchal kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a za to mu kárný soud uložil kárné opatření snížení platu o 15 % na dobu 12 měsíců podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.

[78] Dále dne 8. 1. 2025 podala vrchní státní zástupkyně v Praze NSS návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného pro spáchání kárného provinění podle § 28 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, kterého se obviněný měl podle kárného návrhu dopustit tím, že dne 23. 7. 2024 v 11:12 hodin v jemu přidělené kanceláři č. 105/IB poté,

pokračování

co jej JUDr. T. T., ředitel odboru trestního řízení Vrchního státního zastupitelství v Praze, jako oprávněný vedoucí zaměstnanec, za přítomnosti Mgr. Ing. M. F., bezpečnostního ředitele Vrchního státního zastupitelství v Praze a Mgr. O. H., vedoucí personálního oddělení Vrchního státního zastupitelství v Praze, vyzval k dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, se této odmítl podrobit, a to i po opakované výzvě JUDr. T. T. přesto, že jím byl upozorněn na povinnost podrobit se na pokyn oprávněného vedoucího zaměstnance písemně určeného zaměstnavatelem zjištění, zda není pod vlivem alkoholu, a na následky takového odmítnutí dechové zkoušky, přičemž se Mgr. Bc Marek Solar choval neslušně a nepatřičně, když po vstupu JUDr. T. T., Mgr. Ing. M. F. a Mgr. O. H. do jeho kanceláře se k přítomným otočil zády, ignoroval je a poté, co byl ředitelem odboru trestního řízení Vrchního státního zastupitelství v Praze JUDr. T. T. vyzván k dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, řekl „Jděte do řiti“, v tomto způsobu chování pokračoval až do 11:20 hodin, kdy přítomní jeho kancelář opustili. V této věci ovšem NSS vyšel z toho, že v řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů byl přijat zákon č. 438/2024 Sb., který podstatně novelizuje dosavadní právní úpravu danou zákonem č. 7/2002 Sb. Novelizační zákon byl vyhlášen dne 20. 12. 2024 s tím, že dle jeho přechodných ustanovení tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení části první čl. I bodů 10 až 25 a části páté čl. IX bodu 4, která nabývají účinnosti dnem následujícím po dni jeho vyhlášení. Ke dni 1. 1. 2025 tak nabyl účinnosti celý novelizační zákon č. 438/2024 Sb. Kárný návrh byl podán dne 8. 1. 2025. Podle současně platného a účinného zákona o kárném řízení je v souladu s § 3, § 4 písm. b) a § 5 odst. 2 tohoto zákona věcně a místně příslušný k projednání daného návrhu Vrchní soud v Olomouci, jakožto kárný soud prvního stupně, ve věcech kárných řízení státních zástupců, zde konkrétně státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze; NSS je dle § 3 odst. 2 písm. b) zákona o kárném řízení odvolacím kárným soudem. Z tohoto důvodu NSS rozhodnutím ze dne 16. 1. 2025, čj. Na 3/2025-21, postoupil tento kárný návrh Vrchnímu soudu v Olomouci, jako kárnému soudu věcně (a místně) příslušnému k projednání a rozhodnutí věci.

[79] Další skutková zjištění kárný soud z provedených důkazů pro nadbytečnost pro rozhodnutí ve věci nečinil, neboť skutkový stav nezbytný pro rozhodnutí ve věci již byl dostatečně prokázán. Z téhož důvodu neprováděl ani důkazy další (např. „Podnět ke kontrole využívání a poskytování hrazených zdravotních služeb a jejich vyúčtování zdravotní pojišťovně“ ze dne 25. 11. 2024 adresovaný Vrchním státním zastupitelstvím v Praze Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky). I na tomto místě je vhodné opětovně zdůraznit, že předmětem tohoto řízení je pouze skutek uvedený v kárném návrhu (ten je mezi stranami v podstatě nesporný), nikoli pracovní výkony (nedostatky) kárně obviněného. Dokazování tak bylo vedeno zejména k posouzení, zda lze výzvy adresované kárně obviněnému k provedení zkoušek na přítomnost alkoholu označit za šikanózní.

[80] V závěrečné řeči kárná navrhovatelka navrhla, aby kárný soud uznal kárně obviněného vinným a uložil mu kárné opatření dle kárného návrhu.

[81] Obhájkyň kárně obviněného ve své závěrečné řeči shrnula již uvedenou obhajobu a navrhla, aby kárný soud zprostil kárně obviněného kárného návrhu.

[82] Kárně obviněný se připojil k závěrečnému návrhu své obhájkyň a v rámci své závěrečné řeči a posledního slova setrval na svém stanovisku. Situace jej mrzí.

pokračování

3. Hodnocení kárného soudu

[83] Podle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Jakýkoli vnější zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, musí odmítnout.

[84] Podle § 24 odst. 2 věty první zákona o státním zastupitelství je státní zástupce při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv povinen vystříhat se všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v odst. 1, ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce.

[85] Podle § 28 zákona o státním zastupitelství kárným proviněním je zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce.

[86] Podle § 106 odst. 4 písm. i) zákoníku práce každý zaměstnanec je povinen dbát podle svých možností o svou vlastní bezpečnost, o své zdraví i o bezpečnost a zdraví fyzických osob, kterých se bezprostředně dotýká jeho jednání, případně opomenutí při práci. Znalost základních povinností vyplývajících z právních a ostatních předpisů a požadavků zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci je nedílnou a trvalou součástí kvalifikačních předpokladů zaměstnance. Zaměstnanec je povinen podrobit se na pokyn oprávněného vedoucího zaměstnance písemně určeného zaměstnavatelem zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek.

[87] V nyní projednávané věci bylo prokázáno, a kárně obviněný potvrdil, že odmítl výzvu k podrobení se dechové zkoušce na přítomnost alkoholu. Tuto výzvu přitom kárný soud pokládá s ohledem k okolnostem za přiměřenou, když z výpovědi svědka JUDr. T. vyplynulo, že svědek již v průběhu ledna 2024 pojal důvodné podezření, že kárně obviněný v pracovní době na pracovišti požívá alkoholické nápoje, anebo se pod jejich vlivem dostavuje na pracoviště. Svůj závěr JUDr. T. opíral o to, že kárně obviněný měl zarudlé bělmo, byla na něm zjevná únava a byl z něj cítit pach alkoholu. I s ohledem na předchozí chování kárně obviněného (viz věc sp. zn. 12 Ksz 6/2023) nelze svědku JUDr. T. jako nadřízenému kárně obviněného vyčítat, že za takové situace inicioval kontrolu kárně obviněného – zkoušku na přítomnost alkoholu.

[88] Kárný soud vzal za prokázáno, že kárně obviněný v době výzvy k provedení zkoušky nebyl ve stavu, který by mu znemožňoval porozumět výzvám a sdělením ze strany JUDr. T. T., ředitele odboru trestního řízení VSZ, tj. vedoucího zaměstnance písemně pověřeného k provedení zkoušky na přítomnost alkoholu (viz pokyn „Kontrola alkoholu nebo jiných návykových látek“ ze dne 22. 1. 2024). Bylo prokázáno, že kárně obviněný, byť byl mj. i v souvislosti s výzvou ke kontrole poučen o důsledcích jejího odmítnutí, odmítl provedení dechové zkoušky, jakož i podrobit se odběru krve na přítomnost alkoholu v krvi ve zdravotnickém zařízení. To ostatně i kárně obviněný potvrdil. V tomto směru není skutkový stav sporný.

pokračování

[89] V této souvislosti na hodnocení jednání kárně obviněného nemění ani to, že se vytýkaného jednání dopustil „jen“ ve své kanceláři, neboť NSS již např. v rozhodnutí ze dne 5. 3. 2013, čj. 12 Ksz 13/2012-60, dovodil: „*Požívání alkoholického nápoje znamená nedodržení jedné z nejznámějších restriktivních povinností zaměstnance stanovené pracovněprávní normou v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci; již to samo o sobě snižuje a obrožuje vážnost funkce státního zástupce v rozporu s povinností danou státnímu zástupci § 24 odst. 2 zákona o státním zastupitelství. Na tom nic nemůže změnit ani to, že oba kárně obvinění se nacházeli na pracovišti, kde s jinými osobami nepřišli do styku, neboť především na pracovišti zakazuje ustanovení 106 odst. 4 písm. e) zákoníku práce požití jakéhokoli množství alkoholického nápoje. Zaviněné požívání alkoholu na pracovišti v takové míře, že bylo lze ze strany kolegů na kárně obviněných sledovat známky podnapilosti, nemůže kárný soud tolerovat, jak již opakovaně při svém dřívějším rozhodování vyslovil (srov. rozhodnutí č. j. 12 Ksz 6/2012-138, ze dne 14. 6. 201, č. j. 12 Ksz 1/2008-97, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 12 Ksz 2/2011-136, ze dne 14. 6. 2011, všechna rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Toto rozhodnutí je nepochybně použitelné i při posouzení této věci.*

[90] Nelze přisvědčit obhajobě kárně obviněného, že dechovou zkoušku odmítl v rozrušení. Jeho reakce na výzvu nebyla adekvátní. V rozhodné době nepochybně musel jasně vnímat, co se po něm žádá. Rovněž za situace, kdy již v tuto dobu byl proti němu právě kvůli požití alkoholu v pracovní době podán kárný návrh (věc vedená u NSS pod sp. zn. 12 Ksz 6/2023), si musel být kárně obviněný vědom důsledků odmítnutí a musel do určité míry možnost další kontroly na přítomnost alkoholu očekávat. Tvrzení o rozrušení vyvrací mj. skutečnost, že jednání, jehož součástí byly opakované výzvy k podrobení se dechové zkoušce a výzva k podrobení se krevnímu testu, trvalo cca. 5 až 10 minut. I kdyby tedy byl kárně obviněný v počátku rozrušen, měl dostatečný časový prostor se uklidnit, vnímat celou situaci a uvědomit si důsledky podrobení se zkoušce, resp. jejího odmítnutí. Kárně obviněný se tak dechové zkoušce a krevnímu testu nepodrobil vědomě (úmyslně). Na uvedeném nic nemění jeho následné vyjádření.

[91] Podle názoru kárného senátu nemůže v daném případě obstát ani obhajoba kárně obviněného, že výzva k podrobení se dechové zkoušce a krevnímu testu je jedním z projevů šikany vůči jeho osobě ze strany nadřízených.

[92] Z provedených důkazů vyplývá, že nadřízení kárně obviněného mají posledních několik let k plnění jeho pracovních povinností značné výhrady. Jejich připomínky (zejména výtky, pracovní hodnocení) však byly formulovány věcně a s poukazem na konkrétní skutečnosti na straně kárně obviněného. Nejen z listinných důkazů (především z osobního spisu kárně obviněného, jeho pracovního hodnocení a výtek), ale též z výpovědí svědků JUDr. T. a Mgr. W., vyplynulo, že pracovní činnost kárně obviněného je problematická nejméně od roku 2020, a že od této doby se ve vztahu ke kárně obviněnému opakovaně vyskytlo podezření, že by mohl být v pracovní době pod vlivem alkoholu. S ohledem na neuspokojivé pracovní výsledky kárně obviněného se tak nelze divit, že jeho nadřízení pracovníci vůči jeho osobě přijali opatření spočívající v soustavné kontrole, zavedení pevné pracovní doby apod. Tato opatření kárně obviněný subjektivně mohl a může vnímat úkorně, avšak z objektivního hlediska nelze přehlédnout, že jejich přijetí bylo jen důsledkem jeho chování. V této souvislosti nelze přehlédnout ani to, že i policejní orgán při odevzdání věci obviněného ke kárnému projednání dne 28. 1. 2025 na základě výsledků

pokračování

provedeného vyšetřování opakovaně zdůraznil laxní a lhostejný přístup kárně obviněného k plnění jeho pracovních povinností.

[93] Nelze rovněž pominout (tato skutečnost je pro hodnocení výzvy k podrobení se dechové a krevní zkoušce zásadní), že v době nikoli časově příliš vzdálené před rozhodným dnem byla přítomnost alkoholu v dechu u kárně obviněného prokázána (viz věc sp. zn. 12 Ksz 6/2023). Za této situace nelze považovat za nijak neobvyklé, že v následujícím období bude v tomto směru ze strany svých nadřízených vystaven zvýšené kontrole, zda se jeho chování nebude opakovat. To skutečně nemohlo kárně obviněného nijak překvapit.

[94] Kárný soud rozhoduje o skutku, který je předmětem kárného návrhu a pouze k němu a k osobě kárně obviněného provádí dokazování a právní hodnocení. Na základě shora uvedených skutečností kárný soud dospěl k závěru, že výzva k podrobení se zkoušce na přítomnost alkoholu vůči kárně obviněnému neměla šikanózní povahu. Jednalo se o legitimní a logickou reakci na nastalou situaci. Obrana kárně obviněného je tudíž i v tomto bodě nepřipadná.

[95] Jednání kárně obviněného, který se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu i odběru krve na přítomnost alkoholu v krvi ve zdravotnickém zařízení tak lze jistě považovat za jednání, které ohrožuje vážnost funkce státního zástupce a nepřímo pak rovněž vážnost státního zastupitelství. Státní zástupci musí jít v dodržování právních předpisů příkladem, protože jsou to výhradně oni, kdo podává obžalobu k soudu a viní tak jiné ze spáchání trestných činů, tedy nejzávažnějšího protiprávního jednání. Takto výrazné porušení zákonné povinnosti nepožívat alkoholické nápoje na pracovištích zaměstnavatele a v pracovní době i mimo tato pracoviště, nevstupovat pod jejich vlivem na pracoviště zaměstnavatele, [mj. i při nutné znalosti ust. § 19 an. zákona č. 65/2019 Sb.] nepochybně ohrožuje důvěryhodnost takové osoby jako toho, kdo má protiprávní jednání stíhat.

[96] Jak kárný soud uvedl výše, k obdobným závěrům ohledně zjištění přítomnosti alkoholu během pracovní doby (resp. na pracovišti) ostatně došla i kárná judikatura (srov. obdobně např. již citované rozhodnutí NSS ze dne 5. 3. 2013, čj. 12 Ksz 13/2012-60, či ze dne 16. 12. 2020, čj. 12 Ksz 5/2020-49), kterou lze obdobně aplikovat i na případy odmítnutí zkoušek na přítomnost alkoholu.

[97] Jednání kárně obviněného v rozporu s § 106 odst. 4 písm. i) zákoníku práce bylo podle názoru kárného soudu zaviněné, přičemž pokud se jedná o porušení povinnosti podle § 24 odst. 2 zákona o státním zastupitelství, jakož i o jednání, které snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce ve smyslu § 28 zákona o státním zastupitelství, jedná se nejméně o úmysl nepřímý, neboť kárně obviněný si jistě byl vědom toho, že svým jednáním může ohrozit a snížit vážnost a důstojnost funkce státního zástupce (srov. rozhodnutí NSS ze dne 14. 6. 2011, čj. 12 Ksz 6/2010-138).

[98] Kárný soud shrnuje, že kárně obviněný svým jednáním porušil povinnosti vyplývající z § 106 odst. 4 písm. i) zákoníku práce a § 24 odst. 2 zákona o státním zastupitelství. Zároveň se jednalo též o jednání, které snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce ve smyslu § 28 zákona o státním zastupitelství. S ohledem na okolnosti věci nelze uvažovat o tom, že by se snad jednalo jen o drobné pochybení, které by nebylo nutné řešit v kárném řízení.

pokračování

4. Uložení kárného opatření

[99] Podle § 30 odst. 1 zákona o státním zastupitelství *za kárné provinění lze státnímu zástupci uložit podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:*

a) důtku,

b) snížení platu až o 30 % na dobu nejdéle 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se státní zástupce dopustil v době před zaházením kárného postihu, na dobu nejdéle 2 let,

c) odvolání z funkce.

[100] Podle § 12 odst. 11 trestního řádu *pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.*

[101] S ohledem na subsidiární použití § 12 odst. 11 tr. řádu (pozn. v tehdy platném znění, nyní odst. 12), je třeba útok kárného provinění ve věci sp. zn. 12 Ksz 6/2023 spáchaný před datem doručení kárného návrhu kárně obviněnému v nynější věci (tj. 29. 4. 2024) považovat za jeden skutek a nyní posuzovaný útok za skutek druhý.

[102] Podrobně se obdobnou otázkou zabýval NSS v rozhodnutí ze dne 19. 2. 2020, čj. 12 Ksz 10/2019-127, v němž dovodil: „Ačkoliv trestní zákoník není možné aplikovat přímo, neznamená to, že by nemohly být užity určité principy z něj vyplývající. Kárný senát si je vědom, že kárné řízení ve věcech soudců a státních zástupců není řízením o trestním obvinění ve smyslu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, ale řízením disciplinárním a náleží tedy do civilní větve čl. 6 citované úmluvy. Důvodem je mj. i to, že za porušení povinností může být uložena pouze sankce měnící podmínky právního vztahu mezi kárně obviněným a státem či tento právní vztah ukončující a nejde tedy z povahy věci o sankce trestní, nýbrž disciplinární (viz body 45. až 55. nálezu Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 33/09, ve věci návrhu na zrušení ustanovení o nepřipustnosti odvolání v kárném řízení). Disciplinární delikty jsou pak součástí správního trestání (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, čj. 2 As 34/2006 - 73, č. 1546/2008 Sb. NSS nebo bod 65 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2015, čj. 4 Afs 210/2014-57). I u souběhu správních deliktů judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že se uplatní absorpční zásada, i v těch případech, kdy to zákonná úprava výslovně nestanoví (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2005, čj. 6 As 57/2004 - 54, č. 772/2006 Sb. NSS, nebo ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Afs 9/2008 - 328, č. 1767/2009 Sb. NSS). Lze ostatně vyjít i jen z relativně jednoduché úvahy, že pachatel by neměl být potrestán odlišně, ať je s ním vedeno jedno řízení nebo několik řízení, neboť jde o okolnost zpravidla na něm nezávislou. To se tedy týká, jak pokračujícího kárného provinění, tak i souběhu kárných provinění.

[103] Z citovaných zásad vycházel kárný soud i v nynější věci při úvaze o druhu a výměře kárného opatření. Kárný soud tak přihlédl nejen k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněného, ale rovněž ke kárnému opatření uloženému kárně obviněnému předchozím rozhodnutím ze dne 13. 3. 2024, čj. 12 Ksz 6/2023-38, jímž byl kárně obviněnému snížen plat o 15 % na 12 měsíců.

[104] Při hodnocení osoby kárně obviněného je nutné rovněž v omezené míře zohlednit již zaházená rozhodnutí a výtky, které mu byly dříve uloženy. Jak totiž dovodil NSS

pokračování

v rozhodnutí ze dne 16. 12. 2020, čj. 12 Ksz 5/2020-49, i pokud se ohledně dřívějšího kárného provinění na kárně obviněného hledí jako by nebyl pro kárné provinění stíhán (§ 24 zákona o kárném řízení), skutek, který byl předmětem posuzování v zahlazeném rozhodnutí, lze vzít v omezené míře v potaz při hodnocení osobnosti kárně obviněného, a to při zvážení všech okolností, zejména doby, která od jeho spáchání uběhla.

[105] Kárně obviněnému bylo uloženo od roku 2015 do roku 2022 celkem šest výtek. Výtka ze dne 30. 4. 2020 však přímo nesouvisela s plněním pracovních povinností kárně obviněného, ale s nedodržením jeho povinnosti včas učinit průběžné oznámení o střetu zájmů. Ostatní výtky (ze dnů 12. 3. 2015, 12. 1. 2016, 7. 8. 2018 a 14. 6. 2022) však již přímo s plněním pracovních povinností kárně obviněným souvisí, v těchto případech se vždy jedná o nedbalý přístup kárně obviněného k plnění pracovních povinností (viz podrobný výčet těchto výtek provedený výše), byť výtky z let 2015, 2016 a 2018, jakož i kárné rozhodnutí ze dne 27. 4. 2010, jsou již zahlazené (§ 24 zákona o kárném řízení). Od roku 2022 sice nebyla kárně obviněnému výtka uložena, avšak v této souvislosti nelze přehlédnout jeho pracovní hodnocení a skutečnost, že ve vztahu k jeho osobě nadále pro jeho laxní přístup k plnění pracovních povinností musela být činěna různá organizační opatření, jak bylo rovněž výše popsáno.

[106] V této souvislosti je rovněž k uložení daných výtek vhodné uvést, že předmětem tohoto řízení není přezkum jejich správnosti. Výtka podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Soudní ochrana proti výtce je tedy poskytnuta formou žaloby proti tomuto rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, čj. 9 As 79/2016-41). Nesouhlasil-li tedy případně kárně obviněný s udělením daných výtek, nic mu nebránilo se proti nim bránit žalobou před správním soudem. V nynějším řízení však již důvody jejich udělení (resp. jejich zákonnost) zpochybňovat nelze.

[107] Na uvedené v neposlední řadě navazuje skutečnost, že pro nečinnost kárně obviněného v souvislosti s věcí vedenou u vrchního státního zastupitelství pod sp. zn. 7 VZV 35/2013 byl vůči kárně obviněnému podán dne 24. 1. 2023 kárný návrh. Ve vztahu k nynějšímu skutku souvisejícímu s požíváním alkoholu na pracovišti byl vůči kárně obviněnému podán kárný návrh ze dne 31. 10. 2013 (zde byla rozhodnutím NSS ze dne 13. 3. 2024, čj. 12 Ksz 6/2023-38, schválena dohoda o vině a kárném opatření a v souladu s touto dohodou byl kárně obviněný uznán vinným kárným proviněním, když v průběhu pracovní doby požíval alkoholické nápoje). Další kárný návrh pro odmítnutí zkoušky na přítomnost alkoholu a nevhodné chování kárně obviněného byl podán dne 8. 1. 2025.

[108] V současné době tedy probíhají vůči kárně obviněnému další dvě kárná řízení, která však nejsou skončena. V souladu se zásadou presumpce neviny ovšem k této skutečnosti může kárný soud přihlídnout jen velmi omezeně (okrajově); nemůže vzít za prokázáno, že skutky vymezené v dotýcných kárných návrzích kárně obviněný skutečně spáchal a že se jedná o kárná provinění.

[109] V každém případě je však zřejmé, že ačkoli kárně obviněný byl ještě ke dni 22. 4. 2010 (tj. ke dni sepisu pracovního hodnocení kárně obviněného JUDr. B. H.) považován za schopného a pracovitého státního zástupce, který si řádně plnil své povinnosti, v následujících letech se přístup kárně obviněného změnil. Kárně obviněný začal být při

pokračování

plnění svých pracovních povinností nedbalý, pracovní úkoly neplnil včas atd. Nyní projednávaného skutku se přitom kárně obviněný dopustil v době, kdy již vůči němu byly podány dva kárné návrhy, přesto ani této situaci nedokázal přizpůsobit své chování a opět porušil právní předpisy týkající se zákazu požívání a alkoholických nápojů v pracovní době a kontroly dodržování tohoto zákazu.

[110] Vzhledem k tomu, že se jedná o stav trvající po dobu několika let a předchozí opakované výtky se zjevně míjely svým účelem, zvažoval kárný soud v této věci rovněž uložení nejprísnějšiho kárného opatření - odvolání kárně obviněného z funkce.

[111] Nakonec po pečlivé úvaze k uložení tohoto kárného opatření nepřistoupil, neboť zohlednil, že dosud byl kárně obviněný kárným soudem uznán kárně vinným „jen“ v jednom případě - rozhodnutím ze dne 13. 3. 2024, čj. 12 Ksz 6/2023-38. Toto rozhodnutí se přitom týkalo „pouze“ prvního kárným návrhem vytýkaného jednání kárně obviněného souvisejícího s kontrolou na přítomnost alkoholu v pracovní době. Nedostatky v plnění pracovních povinností kárným návrhem v citované věci (ani v nyní posuzované věci) vytýkány nebyly. Kárným soudem tedy byl kárně obviněný dosud uznán vinným zatím jen jednou, přestože jsou proti němu vedena další kárná řízení (u těch je však třeba ctít presumpci neviny). Při úvahách kárného soudu v této souvislosti hrálo roli též to, že v nynějším řízení je posuzován skutek, který kárně obviněný spáchal dříve, než kárný soud vydal rozhodnutí ze dne 13. 3. 2024, čj. 12 Ksz 6/2023-38. Za této situace je třeba vycházet ze zásad uvedených v citovaném rozhodnutí NSS ze dne 19. 2. 2020, čj. 12 Ksz 10/2019-127, a „zohlednit již uložené kárné opatření při rozhodování o novém kárném opatření tak, aby nové kárné opatření ve spojení s původním kárným opatřením pokud možno odpovídalo kárnému opatření, které by bylo uloženo v jednom řízení“.

[112] V případě, že by kárné opatření za nyní projednávaný skutek a skutek, který byl posouzen rozhodnutím ze dne 13. 3. 2024, čj. 12 Ksz 6/2023-38, bylo ukládáno v jediném řízení, byly by nepochybně důvody pro uložení prísnějšiho kárného opatření kárně obviněnému, než mu bylo uloženo v citovaném rozhodnutí.

[113] Na stranu druhou by i s ohledem na dosavadní kárnou judikaturu nebylo ihned přistoupeno k uložení nejprísnějšiho kárného opatření - odvolání z funkce státního zástupce. Již v opakovaně citovaném rozhodnutí ze dne 13. 3. 2024, čj. 12 Ksz 6/2023-38, kárný soud poukázal na to, že v obdobných věcech bylo dokonce např. rozhodnutím ze dne 5. 3. 2013, čj. Ksz 13/2012-60, od uložení kárného opatření upuštěno, protože projednání kárného provinění bylo shledáno postačující. Rozhodnutím ze dne 15. 9. 2009, čj. 12 Ksz 1/2008-97, bylo uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců (u kárně obviněné byla zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,9 promile), rozhodnutím ze dne 16. 12. 2020, čj. 12 Ksz 5/2020-49, bylo jako kárné opatření uloženo snížení platu o 20 % na 10 měsíců (u kárně obviněné bylo naměřeno 3,39 g/kg alkoholu v krvi, přičemž již byla za konzumaci alkoholu v minulosti kárně postižena). V rozhodnutí čj. 12 Ksz 5/2020-49 rovněž kárný senát poukázal na judikaturu Nejvyššího soudu k tomu, že zjištění alkoholu v krvi zaměstnance neznamená bez dalšího porušení jeho povinností takové intenzity, aby je bylo možné kvalifikovat jako závažné porušení povinnosti, které by mělo vést ke skončení pracovního poměru, u státního zástupce tedy k jeho odvolání z funkce. V těchto mezích rozhodoval kárný senát též v dalších věcech, kdy např. rozhodnutím ze dne 16. 2. 2022, čj. 12 Ksz 5/2021-47, uložil kárné opatření spočívající ve snížení platu o 15% na dobu 12 měsíců (u

pokračování

kárně obviněné se jednalo o opakované užití omamných látek a alkoholu během relativně krátké doby i přes varování nadřízených; kárný senát ovšem v této věci přihlédl též k tomu, že kárně obviněná se s těmito problémy začala léčit a po odborné stránce byla hodnocena jako velmi dobrá státní zástupkyně s dlouhou bezproblémovou praxí).

[114] V nynější věci ovšem kárně obviněný není kladně hodnocen, má evidentně dlouhodobé problémy s výkonem svých pracovních povinností a ponechání původního kárného opatření spočívající ve snížení platu na 15 % na dobu 12 měsíců by rozhodně neodpovídalo závažnosti jeho kárného provinění (při zohlednění obou samostatně projednávaných skutků) a poměrům na jeho straně, jakož i nedostatku jeho sebekritického náhledu na vlastní chování.

[115] S přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem tedy považuje kárný soud za přiměřené v nynější věci uložení kárného opatření spočívajícího v opětovném snížení platu o 15 % na dobu 12 měsíců, což spolu s dříve uloženým kárným opatřením představuje celkové snížení platu kárně obviněného o 30 % na dobu 12 měsíců.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 5. března 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu